

AB

**ÖSTGÖTA-
BYGGEN**

SKÄGGETORP CENTRUM LINKÖPING

TEL 013/11 16 00

LINKÖPINGS ALLMÄNNA SCHACKSÄLLSKAP 75 ÅR

- EN JUBILEUMSKAVALKAD -

Sammanställd av Torvald Larsson

VINNANDE FÖRSLAG TILL KLUBBMÄRKE FÖR
LINKÖPINGS ALLMÄNNA SCHACKSÄLLSKAP
UTFÖRT AV ARNE CHRISTENSEN

Arne - 76

Schacknytt!

Den danske stormästaren **Bent Larsen** bjuder på roande och intressant läsning i varje nummer av SCHACKNYTT!

Övriga medarbetare: Börje Jansson, Sixten Johansson, Christer Niklasson, Axel Ornstein, Jan Roth, Harry Schüssler, Hans Svedbark, Ingrid K - Svensson, Magnus Wahlbom, Håkan Åkvist, C-E Erlandsson, Bengt Hammar och Kjell Krantz.

Helårsavgiften 35 kr - 10 nummer - insättes på pg 530495-1 (Centrala SK).

Linköpings Allmänna Schacksällskaps jubileumsskrift har författats av Torvald Larsson. För utskrift och layout svarar Inger Håkanson och Per Ahlström.

LINKÖPINGS ALLMÄNNA SCHACKSÄLLSKAP 1901-1976

Att en förening som sysslar med schackspel fyller 75 år är ju egentligen en liten händelse i ett samhälles kulturhistoria och som mått på evighet bara en liten droppe. Om det därför vore med den huvudsakliga avsikten att berätta om vem som vann klubbmästerskapet t ex 1915 eller redogöra för klubblagets placering i DM-serien 1942 - då hade en minneskrönika av det här formatet knappast något berättigande.

Men en förenings verkliga, inre liv formas inte i tabeller, kassaberättelser eller styrelseprotokoll. En förening som verkat så länge måste ha betytt något långt mera väsentligt för dess medlemmar, medfört solidaritet och samhörighetskänsla, kanske skänkt drömmar och visioner, som gett spänning och skimmer över deras tillvaro.

Det är därför i första hand rösterna ur det förgångna, som här får komma till tals. Först när vi känner dem kan vi se eller skönja framtiden.

Linköping i januari 1976

Torvald Larsson

Året var 1901.

Union Jack vajade alltjämt över Drottning Viktorias England, som fortfarande var världens ledande kolonialmakt, och inga unionsstrider hade ännu börjat för-
mörka horisonten i Oscar II:s konungarike Sverige - Norge.

Ett lugn, om än något skenbart, rådde alltså i "besittningarna"!

Lugn och reda hade också börjat utbreda sig i schackets rike. De en gång så romantiska idéerna och lärorna hade genom Steinitz och Tarraschs intåg på världsscenen börjat sopas undan och utbytas av systematik och vetenskaplig analys.

Schackspelet började tas på allvar litet varstans världen över.

Den tyske matematikern och filosofen Emanuel Lasker hade suttit på schackets världstron i sju år och skulle inte komma att abdikera förrän om ytterligare tjugo, men därom visste man ännu ingenting.

I Sverige hade schackspelet från åren strax före sekelskiftet fått ett kraftigt uppsving. En stor del av förtjänsten här för tillkom utan all tvekan de båda stockholmsbröderna Gustaf och Ludvig Collijn, själva mycket starka spelare, men vars egentliga storhet låg på det organisatoriska och instruktiva planet. År 1897 hade de arrangerat den första nordiska schackturneringen och året efter utkom deras nu klassiska "Collijns Lärobok i schack".

Till Sveriges bästa spelare vid sekelskiftet hörde Östgöten Per Gustaf Borén, som hade "utvandrat" till Uppsala, samt i övrigt Fritz Englund, Joel Fridlitzius samt den åldrande L.O. Svenonius.

Om schacklivet i Linköping vet vi inte så mycket. Staden var en liten provins av helt annan dignitet än idag. För att ge en liten tidsbild lånar vi några rader av författarinnan Elsa Björkman-Goldschmidt ur hennes minnesbok Elsa Brändström:

"I slutet av 1800-talet var Linköping med tretton-tusen invånare en idyllisk småstad med låga hus, högst på tre våningar, grönskande trädgårdar, till och med stallbyggnader över gården. Ännu hade gatunummer inte riktigt slagit igenom. Kungsgatan 8 till exempel var rika Karlssons gård, Lindebergiska gården var domprost-säte, där fanns Westmanska, Sinclairska gårdarna.... först senare byggdes miljonhuset, fyra våningar högt och flera familjers säte. Brändströmska gården låg på Drottninggatan intill Trädgårdsföreningen. Huset vette mot gatan och innanför fanns på den tiden en rymlig gårdsplan och en trädgård med augustipäron och stora röda vinterastrakaner.

Däremot kan jag inte minnas att där växte några andra blommor än maskrosor. Inga blomsterrabatter störde den fullkomliga rörelsefrihet som barnen hade...."

Något organiserat schackliv hade inte förekommit i staden, men att det förelåg ett visst uppdämt behov kan man anta, ty: den 17 mars 1901 bildades Linköpings Schacksällskap.

Initiativtagaren hette J.W. Lindén och var till yrket härads-skrivare. I skildringarna av verksamheten från denna tid kommer vi att märka ett visst snobberi för att inte säga skrytsamhet i titulaturer, vilket kommer att ge oss belägg för att man de första åren försökte begränsa schackspelet så mycket som möjligt till att endast omfatta stadens högre borgerskap. Då medlemmarna från denna tid ändå utgör en del av dåtidens Linköpingshistoria, kommer vi att framhärda i vår skildring en tid, och låta titlarna släpa med för att ge en fingervisning om den sociala status, som präglade klubben och dess medlemmar. En noggrann och försäker intresserad läsare kommer att märka, att titlarna försvinner mer och mer i skildringen av den nyare tiden - helt parallellt med den sociala utvecklingen och den ökade jämlikheten.

Alltså: Härads-skrivaren Johan Wilhelm Lindén.

Och vi låter honom själv ta till orda i sällskapets första styrelseprotokoll. Då det är ett aktstycke av diger och för sin storsvenska tidsanda typisk skönhet, låter vi hela protokollet passera revy!

"Protokoll, hållet vid Schacksällskapets Stiftande den 17. mars 1901.

P.d. Genom annons i stadens tidningar dertill uppmanade, hade åtskillige för saken intresserade personer denna dag kl. 6 e.m. infunnit sig å Stora Hotellet härstädes. Mötet öppnades af inbjudaren Härads-skrivaren Lindén, som utsågs att leda dagens förhandlingar. Denne inledde sammankomsten med några ord, dervid påpekande, att schackspelet är ett spel med högt anseende, ett spelens spel, ett konungsligt spel, med gamla och höga anor: Under århundraden, ja, man kan säga årtusenden, ett par

århundraden före vår Kristna tideräkning, har det alltjemt varit en av tänkande människors käraste sysselsättningar, en tankesport lika väl värd att idka som någon annan i vår mer än vanligt sportälskande tid. Konungar - vi nämna särskildt vår Carolus XII, vår Gustaf III, den folkkäre Karl XV (vår nuvarande Konung v. kronprins) - drottningar - den nyligen aflidna Viktoria af England, tillika Kejsarinna af Schackspelets hemland Indien, brukade hvarje afton spela ett parti schack - påfvar - den gamle ännu lefvande 91-åringen Leo XII är både passionerad schackspelare och snusare, munkar, prelater, indiske vise, statsmän, storheter på Konstens, Vetenskapens och industriens områden, bland alla klasser, högre som lägre, hafva funnits ifriga dyrkare af Caissas sköna konst; att schackspelet är ett - såsom slutorden i J.G. Schultz' Schacklärobok lyda - ädelt spel: ett förädlande nöje, som skärper tanken, renar sinnet och vänder hågen från sämre tidsfördrif; men

att det tillika är ett svårt spel, ty för en gedigen schackspelare fordras skarpsinnig beräkning och kombinationsdjup, lugn energi, uthållighet i tankegången och endast ungdomen med sin snabbare tankegång, lifligare fantasi och rikare idéverld kan deri ernå skicklighet; det är endast få utvalda beskärtdt att blifa mästare i detta spel, som karakteriseras mera som en vetenskap än ett spel; men det är ingalunda en torr vetenskap: i schack finnes äfven poesi och det är schackproblemet. Ju mera det verkliga spelet närmar sig det med konst uppställda problemet, ju skönare blifver ett schackparti i utförandet; men att af dess svårighet och tankeanstängande natur följer faran af själsöfveranstängning genom alltför ifrigt idkande och uppgående i spelet. Exempel finnas af yrkesspelare, som blifvit - galna på kuppen. Flera schack-konungar hafva, sedan de i ålderdomen blifvit - såsom alltid sker - detroniserade af yngre krafter, aflidit i andlig förslappning, en följd av öfveranstäng-

ning. Hvad skall man säga om sådana företeelser på schack-
lifvets område som t.ex. en Paul Morphy, som redan vid 12
års ålder blindt besegrade sin lärare, som vid 21 år, vid
schackbrädet en Napoleon, men i sitt yttre uppträdande
som en blyg skolyngling, vid en turnéresa genom Europa
1857 & 1858 nedsablade alla äldre mästare, bl.a. Europas
schackkonung professorn i matematik vid Gymnasiet i Bres-
lau A. Andersen; denne Morphy, som blifvit erkänd såsom
verldens yppersta schackgeni, som vid hemkomsten till Ame-
rika från sin sagolika, romantiska schackfärd hedrades som
en furste, belönades med schackspel af guld & silfver till
ett värde av 25.000 francs, hvars bild man högg i marmor,
ja, han lyste och försvann lik en meteor vid 47 års ålder,
en meteor på Schackhimlen, som dock troligen aldrig skall
öfverglänsas - vidare en Steinitz, som i 28 år behöll Spi-
ran inom Schackverlden, men uteslutande lefvde på och för
Schackspelet. Eller hvad skall man säga om en Pillsbury,
som helt nyligen (Januari i år) i New York spelat blindt
25 partier samtidigt, hvaraf han vann 20, förlorade end-
ast 2, gjorde remis 3? Skall inte detta kunna rubriceras
sportfåneri och ovillkorligen leda till själsförslappning?

Sedan slutligen anförts, - att Schackspelet eger en rik
litteratur hvarpå såsom exempel nämndes Frans' i Berlin år
1885 sålda Schackbibliotek på öfver 1000 nummer, följden
av 40-årig samlarenit, den gamla Schackboken av 1475, som
vid auktion i London år 1884 betingade 11.610 kronor och
i defekt skick 400 pund St., de talrika i New York, Lon-
don, Paris, Wien, Petersburg, Rom, Prag, Schweiz, Berlin
utgifna Schacktidningar, hvaribland den ansedda Deutscher
Schachzeitung nu upplefvat sin 55 årgång, att ej förglömma
Nordiska Schackförbundets organ "Tidskrift for Skak", utom
en mängd Schacklitteratur i bokform; att inom hela den kän-
da verlden existera Schackklubbar och företagas internati-
onella Schackturneringar, der verldsmästarne tidt & ofta
få sammandra bba i glänsande matcher, - öfvergicks till

förhållandena i vårt eget land, der f.n. liflig verksam-
het inom Schackverlden är rådande och der många Schack-
sällskap finnas: först och främst Stockholms Schacksäll-
skap, som räknar sina anor från år 1835; det rekonstru-
erades år 1866, hufvudsakligen genom Joh. Gust. Schultz
(Sönd.Nisses redaktör), som blev dess själ och sekreter-
are till sin tidiga död vid endast 30 års ålder år 1860,
då sekretariatet öfvertogs och alltjemt i 31 år innehafts
af nu 64åriga Rob. Sahlberg. Sällskapets organ var Ny
Illustr. Tidn. 1865-94, derefter Aftonbladet, der schack-
spalt förekommer hvarje Lördag. Göteborgs Schacksällskap
stiftades 1880, som vanligt täflande med Stockholm. Vid-
are finnas Schacksällskap i Malmö, Uppsala, hvars själ i
början af 1870 takt var Östgöten Per Gust. Borén och Dr
Svenonius, hvilka anses för Sveriges nu lefvande stark-
aste spelare, i Östersund, Nyköping, Sundsvall, Norrköp-
ing, Jönköping, Borås, Alingsås, Skellefteå, Eskilstuna,
Örnsköldsvik, och Gefle, som stiftades den 23 oktober i
fjol. - Anförandet afslöts med reciterande af J.G. Schultz'
"Schackspelarnes Sång".

Sedan, efter uppmaning, redogjorts för huru inbjudarne
tänkt sig det ifrågasatta sällskapets verksamhet, fram-
ställde Ordföranden den frågan, huruhvida de närvarande
ville konstituera sig till ett Sällskap under namn af
"Linköpings Schacksällskap", som med enhälligt ja besvar-
ades, hvadan Sällskapet förklarades denna dag bildadt,
och beslöts anslutning till Nordiska Schackförbundet.

3. Företogs val af Styrelse, att fungera till nästa ordi-
narie sammankomst, och utsågos
till Ordförande: Häradsskrifvaren Joh. Wilh. Lindén;
" vice -dito- : Redaktören Elof Perrander;
" Skattmästare: Tandläkaren Enock Österberg;
efter omröstning med Handl. Granbom;
" Sekreterare: Postexpeditör Knut M. Berg.

att Schackspelet är ett - såsom slutorden i J. G. Schultze' Schacklärobok lyda - Ädelt spel: ett förädlade nöje, som skärper tanken, renar sinnet och vänder hägen från sömne till fördref; men

att det tänka är ett svårt spel, ty för en gedigen Schackspelare fordras skarpsinnig beräkning och kombinationsdjup, liksom energi, uthållighet i tankegången och endast ungdomen med sin snabbare tankegång, lifligare fantasi och rikare icke-verld från den erna skicklighet; det är endast få utvalda beskärmt ad bli för mästare i detta spel, som karakteriserats mera som en vetenskap än ett spel; men det är ingalunda en torr vetenskap: i Schack finnes äfven poesi och det är Schackproblemet. Ju mera det verkliga spelet närmar sig det med konkt uppställda problemen, ju skönare bliver ett Schackparti i utförandet

1: Sedan, efter uppmärksamhet, redogjorts för huru värdinnorna tänkt sig det ifrågasatta Sällskapets verksamhet, framstälde ordföranden den frågan, huruvida de närvarande ville konstituera sig till ett Sällskap under namn af »Sjörörings Schacksällskap», som med enbänigt ja besvarades, hvadan Sällskapet förklarades denna dag bildadt, och beslöts avslutning till Nordiska Schackförbundet.

Utdrag ur Schacksällskapets första protokoll.

4. Till Revisor intill samma tid valdes Herrar Granbom och Almborg och till deras suppleanter Herr Karlholm.

5. Bestämdes Sällskapets spelafnär tillsvidare till Torsdagar och Söndagar från kl. 6. e. m. å Stora Hotellet i der anvisad lokal.

6. I fråga om ledamotsafgiften fattade man tillsvidare inget beslut.

Som ofvan

K.M. Berg

Justerat: Joh. Wilh. Lindén, ordför.

Elof Perrander "

Ack, hur torftiga och i sin byråkratiska korrekthet innehållslösa är inte våra dagars föreningsprotokoll i jämförelse med detta retoriska mästerverk!

En kallelselista från hösten 1901 låter vi in extenso passera revy:

LASS:s medlemmar från starten 17/3 1901:

Abrahamsson, Ahnström, Almborg (Norrköping), Asp (Fin-spong), Postmästare Berg Mjölby, Fältskär Anton Berggren, Länsveterinär Bergstrand, Lyxmöbelfabrikör G Bergström, Nils Brogren, Redaktör Nils Bjerke, Fabrikör (Gumpekulla) Herman Bohm, Landshöfding (nu Riksmarskalk) Ludvig Douglas, Björn Danielsson, Hugo Ekvall, Vadstena Spritbolag, Skollärare Karl Engdahl, Räntmästare Gustaf Elander, Godsägare (Karlshof) A Fredholm, Landssekreterare G O de Freese, f Porslinshandlaren Ludvig Granbom, Häradshöfding Fredrik Gustavsson, Kaptenen Grevell, Dentisten K Hagström, N. Y. Hedberg, Hultgren, Hjort, Rådmannen R Hultmark, Jägmäst-

aren I Häckner, Direktören Heyman, Apotekaren Haldin, Julius Johnsson (A.O. Andersson, Centralhotellet), Harald Johansson, Apoteket Kronan, Seminarieläraren, doktor Kylander, Hamnbokhållaren Krouten, Häradsskrifvaren J W Lindén, Häradsskrifvaren Lindholm, Grosshandlaren Lindgren, Trädgårdsdirektören Lilja, Hamnfogden Ljungstedt, Skolläraren Löfwendahl, Färjaren Torbjörn Lundberg, Landskamreren Lindby, Handlanden Lundvall, Arkitekten J. Lundin, Grosshandlaren Erik Lundberg, Grosshandlaren Nyblom, Grosshandlaren Peterzén, Domprosten (nu Biskop) Personne, f Majoren af Peterzéns, Kaptenen Anton Ridderstad, Gunnar Ridderstad, Bokhandlaren Sandegård, Apotekaren Sandsjoe, Redaktören Perrander (Norrköping), Bankdirektören Söderbaum, Bankdirektören Sundevqvist, Bergsingenjör Sylvan, Kapten Sparre, Grosshandlare Per Granberg, Bergsingenjör Sjöberg, Redaktör Schönbäck (Östg.), Godsägaren Trahn, Postmästare Tilander, Grosshandlare Thorngren, Stadskamrer Ernst Tholf, post. Georg Tahlin, post. Karl Tilly, Sysloman Wikblad, f ägaren t Kallerstad A.U. Westfeldt, nuv. äg. af Kallerstad Wennersten, f Godsägaren Westerblad, post. Erik Weiland, ordf i Stadsfullmäktige Ygberg, Tandläkare Österberg.

Landshövdingen Profue Douglas
använder att, genom Ober ord förändrar
förläggare och förläggarens Schackholms
högskole för vänligen Rattelsen, som
kan med några antager. -

Landshövdingen och sedermera riksmarskalken Ludvig Douglas accepterade sällskapets inbjudan som dess Høge Beskyddare.

Den första tiden förlade man sina spelkvällar till Stora Hotellet. Verksamheten bestod i så kallade vänskapspartier, utan vare sig tidur eller protokoll, men resultatet infördes noggrant i protokollsboken.

Vi tillåter oss fortfarande att njuta av tidens aktstycken, som finns bevarade i sällskapets annaler. Den följande skrivelsen ger en klar fingervisning dels om de ekonomiska orosmoln, som började segla upp vid horisonten, men också om den högtidliga och i många fall underdåniga stil man omgärdade sig med.

PHILIP TÖRNER

BOKFÖRING & REVISION AB

BIELKEGATAN 6

582 21 LINKÖPING

TEL 013/11 02 66

AV KOMMERSKOLLEGIUM GODKÄND REVISOR

Skrivelsen ingavs till sällskapets styrelse den 23 mars 1901.

"Till Styrelsen för Linköpings Schacksällskap!

Tillåter mig härmed värdsamt till styrelsens bepröfvande framlägga följande förslag, som jag anhåller, att styrelsen, efter närmare granskning och mera detaljeradt utarbetande, torde för sällskapet föreslå.

Efter nu bestämda arbetssätt torde för intresserade medlemmar omkostnaderna ställa sig rätt ekonomiskt kännbara, hvarför jag värdsamt föreslår, att sällskapet hyrde ett centralt beläget större eller tvenne mindre enkelt möblerade rum, samt aflönade en lämplig, qvinnlig hjälpreda, hvilkens åligganden blefve utom rummens behöriga iordninghållande, äfven att anskaffa det för ett enklare smörgåsbord nödvändiga jemte kaffe, varmt vatten m.m. All spirituosa blefve hvarje medlems ensak och borde dessa varor, behörigen märkta med egarens namn, förvaras inom lås, hvars nyckel anförtros åt hr skattmästaren eller den han vid bortovaro dertill förordnar....

... Äfvenledes torde sällskapets ändamål nöjaktigare tillgodoses, än som torde ega rum på ett Hotell, der tillfälle lättare beredas främmande elements inblandning....

... En liten ekonomisk uträkning tillåtes mig att så här i P.S. förelägga. Antages att sammanträdena bevistas av i genomsnitt 5 personer, som förtära qvällsmat och för 1 kr spirituosa, kaffe, vatten, cigarrer m.m., torde på maten göras en vinst af 50 öre person, spritvaror 35 öre, drickspengar 10 öre, rumshyran 30 öre, tillsammans 1,25 per person, och för alla, under antagna 8 månader, sammanträden 64 st à 6,25 en årsbehållning av 400 kronor, hvilket bör mer än betäcka de omkostnader mitt förslag omfattar.

Vördsammast
Ludv. Granbom "

I protokoll av den 11 oktober 1901 står bl a att läsa följande:

"Fördelarna av enskild lokals förhårande diskuterades, såsom medförande tillfälle till flera spelaftnar, samlade av schacklitteratur, bättre förvaring av inventarier, ej att förbigå ekonomiska fördelar och en och annans måhända obenägenhet att besöka offentlig lokal ..."...men enades man därom att sådant, ehuru önskvärdt, ej för närvarande, med sällskapets ringa medlemsantal, vore att påtänka, utan beslöts att, sedan skattmästaren upplyst det innehafvaren från den 1 dennes af St. Hotellet är villig upplåta rum härstädes mot 3 kronor pr spelafton, sällskapet skulle tillsvidare här logera, men endast med en spelafton i veckan, hvartill bestämdes Torsdagar."

Och, från protokollet vid samma tillfälle: "Fråga om damers inväljande mötte f.n. ingen sympati..."!!!

Sällskapets första revisionsberättelse är ett intressant aktstycke:

"Vid granskning af Schacksällskapets räkenskaper, bestående af Kassabok och Inventarieförteckning, synes, att sällskapets inkomster utgjort säsongafgifter af 21 medlemmar Kr 63:- och utgifterna Kr 45:55, hvarför behållningen är: kontant i kassan Kr 17;45, och sällskapets tillgångar således denna behållning tillika med 1 Schackspel och 4 cigarrkoppar i enlighet med Inventarielistan..."

Enligt protokoll av oktober 1902 utgjordes sällskapets starkaste spelare denna tid av grosshandlaren Fredholm, som då flyttade från staden. Protokollet var dock skrivet av J.W. Lindén, vilket kanske gör uttalandet något mångtydigt, då han säkert själv tillhörde de starkaste....

Protokoll från 3 oktober 1903: "... beslutades att damers inval lämpligen kunde ske..."

Styrelseberättelse daterad 13 oktober 1904: "Då styrelsen nu går att aflägga den sedvanliga årsberättelsen anser den sin första pligt vara att bedja Sällskapet egna en saknadens gård åt sin under förliden sommar af den fruktansvärde motspelaren Döden Schack och Matt blifna f.d. Ordförande Hr Grosshandl. Aug. Fredholm på Carls-hof. Han var som vi alla veta icke blott en varm vän af Schackspelet utan ock en af Sveriges starkaste spelare, på sin tid en af stiftarne af Stockholms Schacksällskap. Mången lans har han äfven brutit i vårt Sällskap och der vanligen hemfört en lätt seger...

... Utöfvare af det ädla spelet sedan barndomen, inhemtande sina första lärospån i skötet af sin familj, af sina föräldrar, är han för oss ett exempel på hurusom spelets flitiga öfvning gör mästaren...

... I öfvrigt är ej mycket att säga om Sällskapets verksamhet under det gångna verksamhetsåret utan kunna vi inskränka oss till en sammanfattning af denna verksamhet i en totalbild: ett barn som håller på att lära sig gå, men som nu fallit och ligger nere!"

Protokoll daterat 19 oktober 1905: "...§8: Uppdrogs åt sekr. att efterhöra priset på schackklockor och inköpa 2-ne för högst 10 kronor..."

Från oktober 1906 till 17 mars 1909 låg sällskapets verksamhet nästan helt nere. Inga noteringar från denna mellantid finns i protokollböckerna.

Verksamheten hade emellertid även under mellantiden fortsatt, om än i något blygsam skala, i form av spelaftnar i Lindéns hem. Detta storstrejkens år 1909 blev det dock åter fart på skutan och återigen var det Lindén, som höll i rodet.

I skildringen av verksamheten från och med denna tid och fram till och med år 1951 lånar vi in extenso den återgivning, som utgavs till sällskapets 50-årsdag och författades av klubbens mångårige ordförande, sekreterare, hedersmedlem etc., etc. A.E. Axelson.

"Sammanträdet öppnades av v. ordför. häradskrifvaren Lindén, som hälsade de närvarande välkomna, ordade något om schackspelet i allmänhet samt framställde följande förslag: Den i afton å teatern uppförda pjesen "Ljusets rid-darvakt, de ord ur J.G. Schultz' nyss upplästa "Schackspelarnes Sång": "en ann' frimurareorden", det ordensväsende, som nu florerar i vår tid och vår stad, har gifvit mig en osökt anledning att föreslå bildandet af Caissas orden och vår invigning till schackgudinnan Caissas rid-dare.

Enär detta förslag icke mötte någon invändning af de närvarande beslöts reception i orden efter följande formulär:

"Du vill sålunda blifva medlem af denna högtlysande orden? Besvara då följande frågor:

1. Hvem är då denna qvinna? Gissa!

Svar: Det är schackgudinnan, vår Caissa!

2. Till detta möte, hvarför Du gack?

Svar: I vänners sköte, att spela schack!

3. Hvad är O - O, hvad +, hvad +

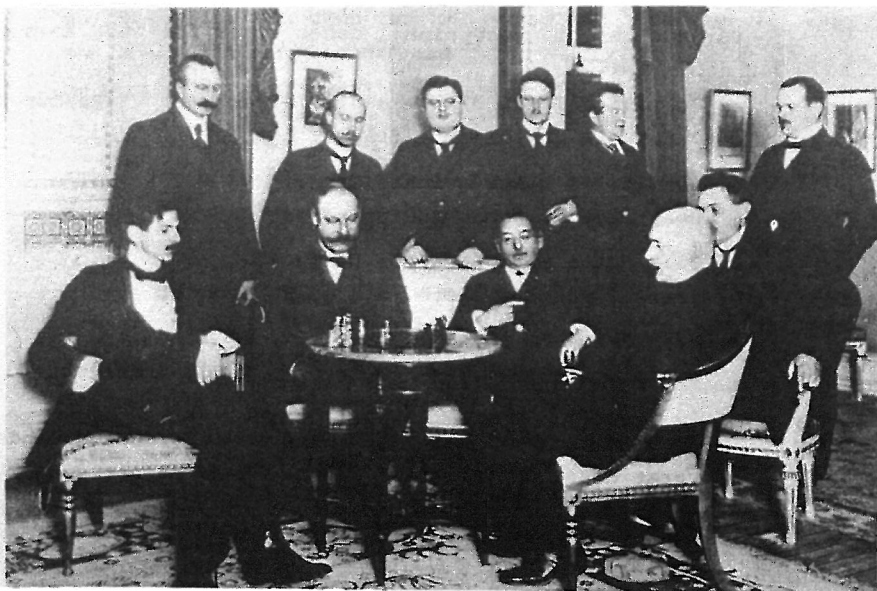
Svar: Kungaflykt, kung betryckt, kungs ändalykt!

Sedan recipienten mer eller mindre tillfredsställande besvarat dessa frågor skall han med hand på ett schackbräde aflägga denna ordensed:

Jag vill lofva och svära
att till Caissas ära
högt schackbaneret bära.
I gerning och i lära
vara vän af schackidrotten,
gå med den i botten
tills min kropp blir patt
och döden gör mig matt,
Om åt ed jag brister,
aktning er jag mister.
Utsatt för Caissas vrede
tage mig då den lede.

Derefter sker, med ett slag av schackbrädet på recipientens axel, dubbning till riddare av Caissas orden och schackbrodern helsas välkommen."

Ja, så gick det till att bli riddare av Caissas orden i Linköping!

Det äldsta foto sällskapet har i sina arkiv. Bilden är från 1906 och deltagarna runt bordet mestadels okända. Sittande som nr 3 från vänster är emellertid sällskapets grundare, häradsskrivaren Johan Wilhelm Lindén.

Linköpings
Schacksällskap

Caïssa

väntar Eder uppvaktning alla Onsdagar,
från kl. 6 å
Grand Hotell

Så här kunde en annons i stadens tidningar se ut omkring år 1911.

Vid årsmötet år 1911 valdes vice häradshövding Johan Lindholm till hedersledamot, sedan han förklarar sig på grund av sjuklighet inte längre kunna verka såsom Sällskapets ordförande. Den nya styrelsen utgjordes av: ordförande apotekaren Ernst Nilsson, vice ordförande och sekreterare häradsskrivaren J.W. Lindén, kassaförvaltare disponenten J.A. Mörk, samt materialförvaltare köpmannen C. Wigoff. Av samma årsmötesprotokoll framgår vidare, att Sällskapet för en kostnad av 10:- kronor beslöt anskaffa en schackklocka.

De första verkliga turneringarna inom Sällskapet slutspelades under år 1911 och vunnos av: i första klassen: A. Rydén och i andra klassen: J.A. Mörk. Detta år spelades även tvenne matcher mot Norrköpings Schacksällskap, vilka dock båda förlorades, med 5 1/2 - 10 1/2 resp. 9 1/2 - 10 1/2.

År 1912 hade Sällskapets spelstyrka tydligen ökats, ty Marie Bebådelsedag d.å. vanns å Frimurarehotellet i Linköping en dubbelrondig match mot Norrköpings Kontoristförenings Schackklubb med 17 1/2 - 8 1/2. Laguppställningarna i denna match - Sällskapets första lagseger - förtjäna kanske räddas från glömskan:

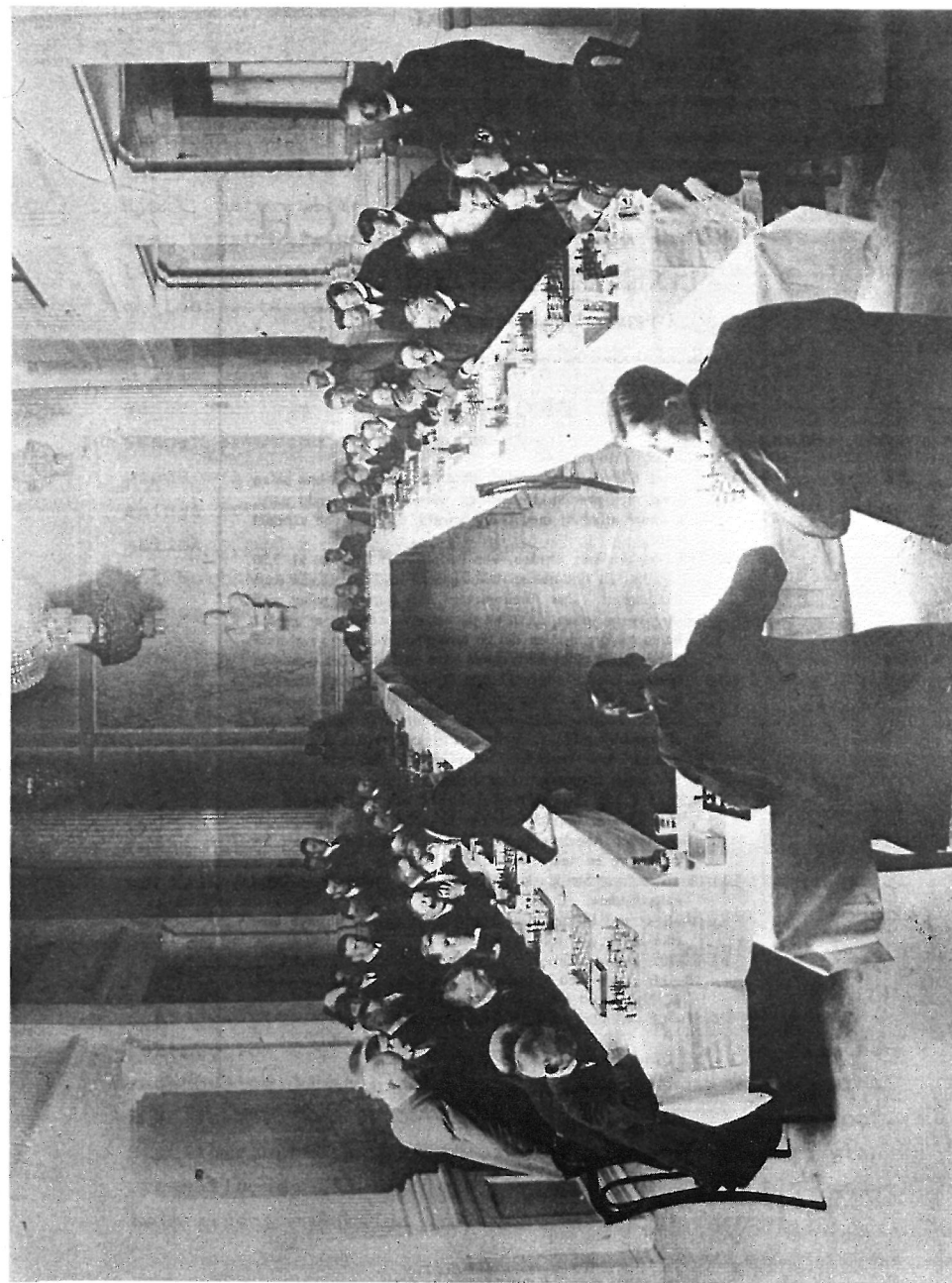
Linköpingsspelarna nämnas först:

1. Ernst Nilsson	0	0	-	C. Eklund	1	1
2. Johan Lindholm	0	1	-	H. Johnson	1	0
3. Albert Haldin	1/2	1/2	-	C. Ohlson	1/2	1/2
4. Karl Steenhoff	1	1	-	A. Ljungqvist	0	0
5. Arvid Peterstrand	1	1	-	C. Söderqvist	0	0
6. Karl Asp	1	0	-	Nils Bohman	0	1
7. J.W. Lindén	1	1	-	J.S. Grandin	0	0
8. Bruno Ziegler	1	1/2	-	A. Blomberg	0	1/2
9. Uno Åkerlund	1	1	-	C. Österlund	0	0
10. J.A. Mörk	1	1	-	D. Westling	0	0
11. G. Wahlbeck	0	1	-	F. Fredriksson	1	0
12. Karl Hultgren	0	1	-	A. Nylén	1	0
13. C. Wahlén	0	1	-	A. Rosén	1	0

Ett nytt blad i protokollsoken:

"1913 den 27 maj hade Linköpings Schacksällskap äran att som gäst se nutidens störste schackanalytiker, den frejdade Nürnbergdoktor Sigbert Tarrasch, som spelade simultan med följande resultat: 27 vinst, 2 förlust (mot Dr Svenonius, Norrköping, och Dr Rydelius, Åtvidaberg) samt 4 remis."

Eftersom deltagarförteckningen kan sägas utgöra något av Linköpingshistoria presenterar vi den så som den framgår av protokollsoken: "Doktor Svenonius, Norrköping, Doktor Rydelius, Åtvidaberg, Kapten Bruhn, Linköping, Handl. Oskar Jonsson, Nybro, Järnvägstjenstemannen Eklund, Norrköp-

Siegbert Tarrasch ger simultan på Frimurarehotellet 1913. Man lägger märke till den andaktsfulle uppassaren längst till höger.

SCHACK-MATCH

LINKÖPING-NORRKÖPING

Å FRIMURAREHOTELLET 18 APRIL 1915

PROGRAM:

- Kl. 11 f. m.: Mottagande.
- Kl. 11,30 f. m.: Striden börjar, därunder kämpas å ena sidan tyskt med preussiskt, berliner, wiener och ungerskt parti, å andra allieradt med ryskt, franskt, engelskt och skottiskt parti.
- Kl. 3 e. m. avblåses striden, vila i löpgravarna för att kl. 3,30 löpa till ett fint dukadt middagsbord med Damlöpare (och Pattpartier). Där förekommer: 1:o Normalöppning med förgåva av smörgås, anfall på helan (:= tages), ej avböjd halva (!=bra dr.) en del tar tersen (:=3 bönders gambit:=? dåligt drag). 2:o Mittelspelet med «gaffel», Bier och Win (aver). Bland rätterna borde finnas: Analyserad Tarrach-soppa, biff å la Robert (Sahlberg), Jumbostek, Wienersnit-sel, Springareoffer (:=rossbiff) m. m. 3:o Slutspelet med eftergambit av bl. a. Zuchertort (:=sockerårta), Capablanc-manger med Laskersås, Steenhårda nötter m. m. Under middagen Flygelspel (Fianchetto).
- Kl. 4,30—5 e. m.: Mocka med Cohn-jak och Havanna (till Kubanens åra) som tändas med schackspelarnas snilleblixtar då inget Aspvirke (:=tändstickor) i dag finnes, samt för pristagare en kein Schlechter Schwartz.
- Kl. 5—6 e. m.: Siciliansk aftonsång med dubbande av nya caissariddare.
- Kl. 6—8 e. m.: Striden på schackbrädet uppblossar ånyo med rika byten och soldatavancement.
- Kl. 8—10: Komprometterande spel och Schackblindmattslut.
- » 10—11: Supé med apotekarebrännvin och för dem, som vilja, Nyholmskt klister (:=gröt).
 - » 11—12: Allmän glädje till följd av fredsslutet.
 - » 12—1: Philidårarnes tokmatt efter Muziogambit.
 - » 1: I Morphys och Caissas armar.

Vid det gemensamma sammanträdet, då sammanslagningen beslutades, valdes följande styrelse: ordförande: J. W. Lindén, vice ordförande: Erik Karlsson, kassaförvaltare: Albin Björk, materialförvaltare: Einar Wiberg och turneringsledare: Ernst Nilsson, och vid sammanträde den 30 november 1915 godkändes styrelsens förslag till nya stadgar och turneringsbestämmelser.

1916 blev ett gott år för Sällskapet, som nu förvärvat en av Sveriges bästa spelare, nämligen J. Grenholm. Sällskapet erövrade detta år Östergötlands Schackförbunds vandringspokal efter att ha besegrat Norrköpings Kontoristförenings Schackklubb med 5 1/2 - 4 1/2 och Norrköpings Schacksällskap med 6 - 4. Vidare spelades tvenne vänskapsmatcher mot Norrköpings Kontoristförenings Schackklubb, vilka båda vunnos, med 10 1/2 - 6 1/2 resp. 4 - 2.

Gust. Nyholm gästade åter Sällskapet och spelade simultan mot nio av dess bästa spelare. Nyholm vann åtta partier men förlorade till Lindén.

Slutligen utkämpades under tiden 8/1-10/11 1916 ett korrespondensparti mot Norrköping, vari samtliga drag publicerades i Norrköpings Tidningar, som även uppsatt en pokal till segraren. Denna pokal pryder nu Sällskapets prismonter, då detta, med svart i ett spanskt parti, vann efter 38 drag.

Årsberättelsen för säsongen 1916-1917 inledes med en parentation över den bortgångne hedersledamoten, vice häradschef Johan Lindholm, och vidare "har nervus rerum i Sällskapet lemnat orten, nämligen Apot. Ernst Nilsson". Slutligen uppmanas medlemmarna "att icke förtröttas utan uppehålla det ädla spelets banér högt över den blodbesudlade tidens småaktiga gräl och jämmerliga faconer."

Sällskapets verksamhet utåt avstannade nu under några år, och man nöjde sig med en årlig klubbmästerskapsturnering, samt vänskapspartier.

Vid årsmötet 1918 avsade sig härads-skrivare Lindén återval och kallades till Sällskapets hedersledamot. Till ordförande valdes nu fabrikören Bruno Ziegler, som emellertid endast skötte klubben ett år. Han efterträddes nämligen 1919 av folkskolläraren Adolf Rydén, som i sin tur avgick år 1920.

En pristagareförteckning från dessa år, vi välja säsongen 1919-1920:

- Klass 1:* 1:a G. Fabricius
2:a Adolf Rydén
3:a Oskar Pettersson (som ännu - 1951 - är aktiv spelare, samt ordförande i Östergötlands Schackförbund)
- Klass 2:* 1:a J.A. Blom
2:a Eric Isacson (den kände problemisten; sedermera nitisk sekreterare i Sällskapet)
- Klass 3:* 1:a C. Johansson (Sällskapets dåvarande sekreterare)
2:a C.E. Hillding.

År 1920 valdes urmakare Otto K. Ekdahl till ordförande och under hans ledning började Sällskapet åter uppblomma.

Sålunda inflyttade man 1921 i en ny lokal, Teatern, och i årsberättelsen 1921-22 finna vi, att Sällskapet skaffat sig egna möbler. Vidare redogöres för tvenne telefonmatcher mot Norrköpings Kontoristförening. Den första matchen, bestående av tvenne konsultationspartier med tre man vid varje bord, spelades hemma hos en av Sällskapets medlemmar, övermontör J.A. Blom, och gav till resultat att Sällskapet vann med 1 1/2 - 1/2. Den andra telefonmatchen, till vilken allmänheten hade fritt tillträde, arrangerades å Stora Ho-

tellet och slutade 2 - 2. Här möttes fyra 2-mannalag.

I pokalmatchen mot Norrköpings Schacksällskap förlorade däremot Sällskapet med 2 1/2 - 7 1/2.

Även denna säsong spelade Gust. Nyholm simultan, nu med resultatet + 15, - 5, = 2.

Under säsongen 1922-23 spelade Sällskapet två matcher - mot de båda Norrköpingsklubbarna - av vilka den ena gjordes oavgjord och den andra förlorades.

Av årsberättelserna från dessa år framgår, att Sällskapets medlemsantal höll sig mellan 30 och 40, och att schackintresset var relativt livligt. Bland orsakerna härtill anföres bl.a. de ovannämnda årliga lagmatcherna. Sålunda spelades år 1925 en match vid 17 bord mot Norrköpings Schacksällskap med resultatet 6 1/2 - 10 1/2 samt ytterligare två matcher med lag bestående av andra- och tredjeklassspelare.

Samma år inköpte Sällskapet 10 st. schackur och beslöts, att klubbmästerskapsturneringen därefter skulle spelas med en betänketid av 18 drag per timme.

1926 anslöt sig Sällskapet till det nybildade Östergötlands Schackförbund. Listan över denna säsongens turneringar antyder ett livligt intresse för turneringsspel: sålunda hade, förutom huvudturneringen i tre klasser, vars första klass vanns av Otto Nilsson, spelats en nöjesturnering, också i tre klasser, samt en gemensam handicapturnering.

År 1927 flyttade Sällskapet till Bengtssons Konditori vid Storgatan. Detta år spelades fem lagmatcher, av vilka tre vunnos och två förlorades. Säsongens klubbmästare hette Einar Svensson, som sedan i många år såsom ordförande ledde Sällskapets öden.

I oktober 1928 dog Sällskapets hedersledamot, en av dess stiftare, f. häradsskrivaren J.W. Lindén, 80 år gammal.

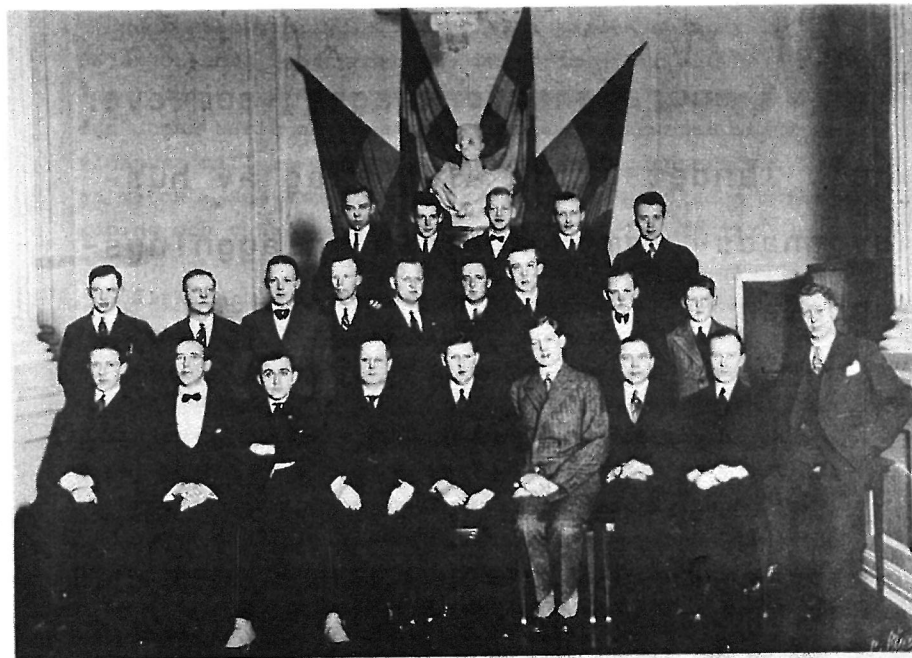
1929 hade Sällskapet besök av Ewfim Boguljubow, som i Frimurarehotellets konsertsal mötte 37 simultanmotståndare och fick resultatet + 28, - 1, = 8. Vinnaren hette B. Hillding.

I årsberättelsen för säsongen 1929-30 klagas det över ringa intresse och dålig anslutning, men i nästa årsberättelse prisas verksamhetsåret 1930-31 såsom "ett av Sällskapets bästa och innehållsrikaste". Detta år firade Sällskapet sitt 30-årsjubileum med en fest å Frimurarehotellet. Härvid spelades en simultanmatch mot en av Sällskapets egna medlemmar, Folke Ekström, vars namn vi nu för första gången finna i Sällskapets annaler, men som blev det dominerande under 1930-talet. Ekströms resultat i den nämnda simultanmatchen var + 18, - 3, = 11. Tidigare under säsongen hade Gösta Stoltz gästade Sällskapet och rönt hårt motstånd: + 17, - 5, = 6.

1930-31 arrangerade Östergötlands Schackförbund dels en individuell turnering om Östgöta-mästerskapet, vilken vanns av Folke Ekström, dels en lagserie, som vanns av Norrköpings Schacksällskap med Sällskapet på andra plats. Fyra matcher vunnos under det att finalen mot N.S.S. förlorades knappt.

Sällskapets unga B-lag vann slutligen en vänskapsmatch mot Ätvidabergs Schackklubb.

Vid årsmötet 1931 valdes typografen Einar Svensson till ordförande, och under hans och Folke Ekströms ledning gick Sällskapet nu mot stora framgångar.

Från sällskapets jubiléum 1931. Sittande fr v: Erik Eriksson, Nils Knutsson, Erik Viberg, Otto Ekdahl, Einar Svensson, Folke Ekström, Otto Nilsson, Valle Johansson, Yngve Helmer. Stående, främre raden, fr v: Birger Viman, Einar Karlsson, Ivar Johansson, Henrik Fagerstedt, Viktor Nilsson, K-G Johansson, Axel Karlsson, Sven Öberg, Herbert Bernhardsson. Stående, bakre raden, fr v: Gösta Karlsson, Knut Halldin, Arne Boman, Herbert Milton, Gusten Adolfsson.

ABV -entreprenadföretaget, som över
hela landet utför alla slag av hus-
byggnads- samt väg- och anläggnings-
arbeten

ABV

VÄGFÖRBÄTTRINGAR AB

Finspångsvägen 65, 602 13 Norrköping, Tel.011-106030

Under säsongen 1931-32 blev Sällskapet A-lag tvåa i Östergötlands Schackförbunds DM-serie efter att ha förlorat med 4 - 6 mot Norrköpings Schacksällskap, men sedan denna serie slutspelats utmanade Sällskapet serievinnarna till en 25-mannamatch, vilken accepterades. Denna match - som kom att omfatta 26 bord - spelades i Linköping och vanns av Sällskapet med 15 1/2 - 10 1/2.

Sällskapet inflyttade under denna säsong i en ny lokal, nämligen Café Cecil.

1932-33 blev en mycket livlig och lyckosam säsong för Sällskapet. Visserligen vann Norrköpings Schacksällskap efter vanligheten finalen om lag-DM med 6 - 4, men i den av Östergötlands Schackförbund anordnade tävlingen för B-lagen tog Sällskapet revansch. Av matcherna kan f.ö. framhållas en 30-bordsmatch mot västra Östergötland (Motala - Vadstena - Ödeshög) som vanns med 16 1/2 - 13 1/2.

Klubbmästare blev Folke Ekström, och klass 2 vanns av den mycket lovande Henrik Fagerstedt.

Årsberättelsen omnämner vidare bl.a. att J.W. Johansson vunnit ett förstapris i Tidskrift för Schacks korrespondensturneringar, samt att Gideon Ståhlberg gästade Sällskapet och givit en simultanföreställning, + 16, - 4, = 7.

Under säsongen 1933-34 inskränkte sig matchutbytet med andra klubbar till två vänskapsmatcher mot Mjölby Schackklubb, som båda vunnos.

Den följanden säsongen blev desto livligare. I Östergötlands Schackförbunds lag-serie om DM lyckades nämligen Sällskapet vinna första priset och Östgötamästartiteln genom att besegra fem av motståndarelagena och endast förlora med 4 1/2 - 5 1/2 mot Norrköpings Schacksällskap.

Vidare spelade Sällskapetets B- och C-lag sex matcher, av vilka fem vunns.

Klubbmästare för säsongen blev nittonåringen Herbert Bernhardsson.

Erik Lundin spelade en simultanmatch: + 16, - 7, = 5.

I turneringen om det individuella Östgötamästerskapet deltog Arne Boman, som erövrade ett hedersamt tredjepris.

Sällskapetets trettiofemte spelår, 1935-36, blev det dittills bästa med stora framgångar utåt och en god anslutning med inre stadga.

I DM-lagtävlingen vunno både A- och B-laget samtliga matcher, A-laget med en sammanlagd partikvot av 35 1/2 - 14 1/2 och B-laget med 37 1/2 - 12 1/2. Dessutom vann B-laget två vänskapsmatcher.

I landskapsmatchen Östergötland - Småland (11 - 9) deltog fem av Sällskapetets medlemmar med resultatet tre vinster och två remier.

Folke Ekström blev klubbmästare för säsongen på tryggt avstånd (4 1/2 poäng) före närmaste man. Klass 2 vanns av Roy Lindstedt och Manne Sundh, och här finna vi som fjärde pristagare Sällskapetets nuvarande (1951 /T.L./) ordförande Karl Karlsson, under det att 1950 års klubbmästare, den jämne och pålitlige Manne Samuelsson, vann klass 3.

Den 10 november 1935 gästades Sällskapet av Gösta Stoltz, som skildrade schackolympiaden i Warschawa, där Sverige som bekant blev tvåa. Vidare spelade Stoltz simultan, + 13, - 4, = 2.

Klubbens första DM-mästare. Sittande fr v: H. Bernhardsson, E. Pettersson, W. Johansson, O. Nilsson, S. Öberg, E. Söderqvist. Stående fr v: V. Nilsson, A. Boman, E. Svensson, I. Johansson, N. Knutsson, E. Eriksson, A. Karlsson. Fotot från 1935.

För att celebrera sitt 35-årsjubileum arrangerade Sällskapet under påskhelgen 1936 en turnering, till vilken inbjöds 1935 års kongressmästare J. B. Lindberg, Lund (som emellertid fick förhinder), Willy Pettersson, Norrköping, och Karl Andersson, Finspång, den så tidigt bortkallade schacktalangen. Vidare deltog av Sällskapet spelare Ekström, samt Gösta Karlsson, Axel Karlsson och Manne Sundh.

Segrare i turneringen blev Ekström med 5 poäng, tvåa Pettersson, 3 1/2 poäng, och trea Andersson, 3 poäng.

Vid jubileumsfesten kallades till Sällskapet hedersledamöter Einar Wiberg och Otto K. Ekdahl, "som under många år utfört ett synnerligen förtjänstfullt arbete inom Sällskapet".

Ekströms namn fick år 1935 även god internationell klang, då han i 1934 års mästerskapsturnering för IFSB (Internationaler Fern-Schac-Bund) erövrade tredje pris. Och i följande IFSB-mästerskap - en utomordentligt välbesatt turnering - delade han andra och tredje pris med hamburgaren Schönmann (9 1/2 poäng av 13). Segraren hade 10 poäng och hette Paul Keres, den blivande stormästaren.

1936-37. För tredje året i följd erövrade Sällskapet 1:a pris i Östergötlands DM, och tog därmed hem vandringspriset för alltid. Samtliga matcher vunnos med den sammanlagda poängkvoten 57 - 13. Sporrade av A-lagets exempel vann även B-laget sin serie, ävenledes med fyra raka matchsegrar och kvoten 31 - 9.

Att Sällskapet medlemmar nu ägde god spelstyrka visar oss även en del andra resultat från denna säsong. Sålunda spelade Östergötland en match mot Örebro Schacksällskap, varvid Sällskapet bidrog med tolv spelare, som togo 8 1/2 poäng.

Påföljande säsong hamnade både A- och B-laget på andra plats i resp. serier. Vidare spelades en stadsmatch mot Norrköping, där Linköping vann med 19 1/2 - 10 1/2; tyvärr framgår ej av tillgängliga handlingar huru många av Sällskapets medlemmar som deltog i denna match.

Sällskapet klubbmästerskapsturnering vanns, liksom året förut, av Arne Boman. Ekström deltog icke i denna turnering, utan nöjde sig med att vinna blixtmästerskapet.

I juni 1938 spelades i Bremen den bekanta matchen mellan Stortyskland och Nordens utvalda lag. Ekström deltog, men lyckades endast få med 1/2 poäng från de båda partierna mot Willi Schlage.

Säsongen 1938-39 vann Sällskapet åter DM för Östergötland. Överlägsen segrare i klubbmästerskapsturneringen: Ekström.

När Sällskapet spelare efter sommaruppehållet åter samlades mera regelbundet på hösten 1939, hade det andra världskriget brutit ut, och spelarna försvunno i fortsättningen alltibland från klubben under tre, fyra månader för att tjänstgöra som pjäser i det stora neutralitetsspelet.

A-laget vann detta år samtliga matcher i DM-serien och tog därmed en ny inteckning i vandringspriset. B-laget måste lämna walkover i en match men vann de tre övriga och segrade därmed i B-serien.

Rudolf Spielmann, den landsflyktige mästaren, spelade i december 1939 en simultanmatch vid 35 bord, och fick resultatet + 13, - 4, = 16.

Sällskapet klubbmästerskapsturnering hemfördes åter av Ekström, med Gösta och Axel Karlsson närmast.

Vid årsmötet 1940 valdes Ekström till ordförande. Många-
årige ordföranden Einar Svensson hade nu dragit sig till-
baka från det aktiva schacklivet och valdes till heders-
ledamot, varjämte han erhöll Sällskapets förtjänsttecken i
guld. Detta hederstecken hade instiftats 1934, främst så-
som en utmärkelse åt framgångsrika lagspelare: guldmärket
tilldelades den som i matcher mot andra klubbar vunnit 25
poäng.

Ännu en gång lyckades Sällskapet spelåret 1940-41 hem-
föra segern i Östergötlands DM med tre vunna och en oav-
gjord match, mot de unga schackentusiasterna i Motala.
Östergötlands Schackförbunds vandringspokal hamnade så-
lunda för alltid i Sällskapets prisionter, och blev en
välkommen jubileumspresent. Denna säsong firades nämligen
Sällskapets 40-årsjubileum med en liten påskturnering 1941
vari deltog de kända mästarna Erik Lundin och Bengt Eken-
berg, samt Sällskapets egna förmågor Ekström, Axel och Karl
Karlsson samt Manne Sundh. I första ronden mötte Ekström
Ekenberg och förlorade, varefter han på eftermiddagen sam-
ma dag mötte Lundin. Detta parti slutade efter långvarig
strid remis. Sedan Lundin därefter vunnit mot Ekenberg var
hans förstapris klart, under det att det andra såg ut att
hamna i Kalmar (Ekenberg bodde där då). Emellertid lyckades
Axel Karlsson - som i första ronden förlorat mot Lundin ef-
ter två minuters spel och elva drag (enligt Lundin dennes
kortaste vinstparti) - spela remis mot Ekenberg, därmed
hjälpande Ekström till delning av andra och tredje prisen
med Ekenberg.

1941-42. I årsberättelsen för denna säsong läsa vi: "Un-
der hösten 1941 voro Sällskapets spelkvällar livligt besök-
ta, men på våren 1942, då många spelare blevo inkallade
till beredskapstjänst, slappnade intresset. A-laget hävdade
dock sin rangställning som Östergötlands främsta 10-manna-
lag genom att erövra lagmästerskapet för år 1942. Matcherna

gåvo en sammanlagd kvot av 28 - 12". B-laget skötte sig
även fint med ett andrapris i B-serien.

Sällskapets klubbmästerskapsturnering, ursprungligen om-
fattande 20 deltagare, kunde icke genomföras fullständigt,
"enär ungefär hälften av spelarna samtidigt blevo inkalla-
de". Segraren var emellertid klar: Ekström, som vann samt-
liga partier.

Tillsammans med schackklubben Kamraterna anordnade Säll-
skapet under januari och februari 1942 den första turner-
ingen om Linköpingsmästerskapet, i tre klasser. Den skärp-
ta beredskapen medförde dock, att spelet i mästartklassen
måste avbrytas efter fem ronder (Sällskapets Roy Lindstedt
hade då ledningen) under det att klasserna 1 och 2 kunde
slutspelas.

AB SVENSKA TANDVERKEN

STORA TORGET 2, LINKÖPING

TEL. 013/12 45 80

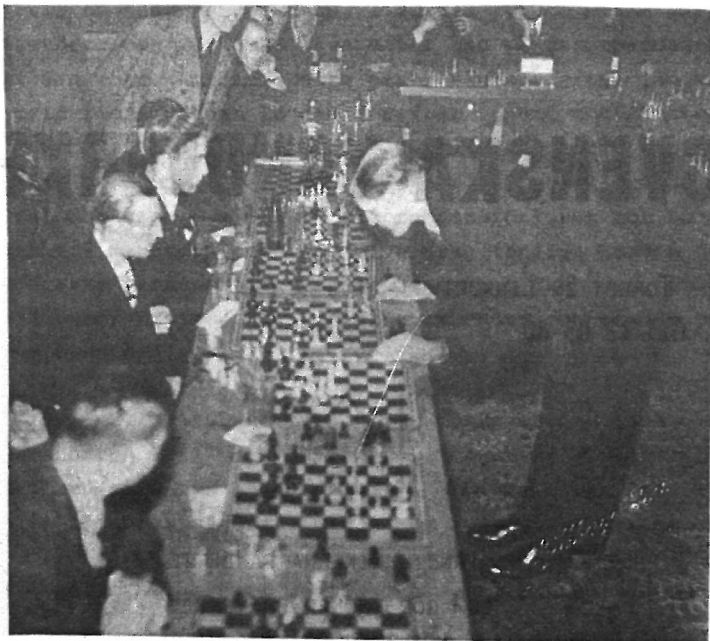

"TANDTEKNIKERNÄ PÅ BETTET
SOM GÖR KRONAN PÅ VERKET"

Sommaren 1942 flyttade Folke Ekström till Stockholm, där han som bekant snart visade sig tillhöra Sveriges ledande mästare. Den förut citerade årsbrättelsen säger: "Ekström är att gratulera till de möjligheter i schackligt hänseende huvudstaden har att erbjuda. Sällskapet är däremot att beklaga, som mistat sin drivande kraft och förstabordsspelare."

Vid årsmötet i september 1942 kallades Folke Ekström till hedersledamot i Sällskapet.

Ekström-epoken var nu tillända. Den hade givit Sällskapet stora framgångar resultatmässigt vid mötena med andra schackklubbar, men framförallt hade Sällskapets medlemmar av honom lärt en del av konsten och glädjen att spela schack. Och att glädjas åt schackspelet - även vid motgångar - var nu nödvändigt för dess medlemmar, under de två ganska svåra år som följde, sedan Ekström lämnat Sällskapet.

Folke Ekström ger simultan mars, 1944.

Framgångarna i DM-serien voro nu t.v. slut: i 1942-43 års turnering hamnade Sällskapet sist utan matchseger. Bl. a. förlorades för första gången en match mot lokalkonkurrenten Schackklubben Kamraterna (4 - 6). I samma säsong klubbmästerskaps final möttes Axel och Karl Karlsson, varvid Axel K. segrade med 1 1/2 - 1/2. KM i blixtspel hemfördes av blixtperten Roy Lindstedt, som även vann en tillsammans med SK Kamraterna anordnad gemensam blixtturering.

1943-44. Ekström hade efterträtt som ordförande av typografen Knut Nyström, som emellertid skötte klubben endast ett år, och 1943 efterträddes av sin yrkeskollega Karl Karlsson, vilken alltsedan dess innehått ordförandeposten. Den viktiga och arbetskrävande kassörssysslan har sedan 1942 skötts av Harry Andersson, och det är främst dessa båda entusiasternas arbete som återgivit Sällskapet dess position bland länets schackklubbar.

Sällskapets gamla vandringspokal, uppsatt år 1913, indrogs vid årsmötet 1943 att för alltid förbli Sällskapets egenom. Stipulationerna för dess slutliga erövrande var nämligen ytterst svåra att uppfylla: den tillföll för alltid den som erövrat fem inteckningar i följd. I stället uppsattes av medlemmen Nils Knutsson en ny vandringspokal, som kunde erövrat på något lättare villkor: tre klubbmästerskap i följd eller fem utan ordningsföljd. Pokalen av år 1913, vars affektionsvärde ytterligare förhöjdes av att även efter 1943 klubbmästarnas namn ingraveras i den, innehar nu en av de främsta platserna i Sällskapets prismonter.

I 1943-44 års DM, som vanns av Linköpingsklubben Kamraterna, blev Sällskapet tvåa med två matchsegrar, en oavgjord match (mot Kamraterna) och én förlorad match (mot Norrköpings Kontoristförening). I B-serien deltog icke Sällskapet, men B-laget spelade tvenne vänskapsmatcher, av vilka den ena vanns och den andra blev oavgjord.

Sällskapets ordförande Karl Karlsson vann denna säsong klubbmästerskap med föregående års mästare Axel Karlsson på andra plats. I klass 2 segrade Gösta Falk överlägset.

Slutligen arrangerades en simultanmatch mot Ekström, som gjorde + 17, - 2, = 6.

Nästa säsong - 1944-45 - börjar Sällskapet åter resa sig. Arsberättelsen säger: "som helhetsomdöme över spelåret kan man säga, att intresset ökat och spelaftnarna varit flitigare besökta än på flera år".

Sällskapet deltog under säsongen med två lag i Östergötlands DM-serier. A-laget vann två matcher och förlorade två, vilket räckte till tredje pris. B-laget vann fyra matcher, spelade oavgjort i en och förlorade en, vilket ävenledes gav tredje pris. Och eftersom alla goda ting äro tre, vann Manne Samuelsson tredje pris i turneringen om det individuella östgötamästerskapet.

Klubbens egna turneringar dominerades denna säsong av Carl Magnus Brorström, som vann såväl klubbmästerskapet som blixtmästerskapet, och ävenså en under våren 1945 anordnad entimmesturning.

Vid Sveriges Schackförbunds turneringar i Visby sommaren 1945 deltog i andra klassen tvenne av Sällskapets medlemmar, Harry Andersson och A.E. Axelsson som båda togo 5 1/2 poäng av 9, vilket för Anderssons del gav ett delat 2:a-4:e pris.

Under året avled Sällskapets hedersledamot Einar Wiberg.

Vid årsskiftet 1945-46 spelades den första internationella turneringen efter kriget i den engelska badorten Hastings. Denna turnering följdes med stort intresse av Sveriges och kanske framförallt Linköpings schackspelare: bland

deltagarna var Folke Ekström, som här övertygande bevisade sig tillhöra den internationella mästartklassen. I första rondan vann han mot dåvarande USA-mästaren Arnold S. Denker, och några ronder senare mot exvärldsmästaren Dr Euwe. Hans slutliga andraplacing, 1/2 poäng efter Tartakower, var en utmärkt prestation, och det var med stolthet och beundran som Sällskapet hyllade sin hedersledamot. Det var vidare naturligt, att Sällskapets medlemmar gärna ville återse Ekström i sin krets, och han inbjöds att den 24 februari 1946 simultanspela i Linköping. Evenemanget, som lockat en publik på 200 personer, inleddes med att Ekström kåserade om Hastingsturneringen. I den därpå följande simultanmatchen deltog de flesta av Linköpings bättre spelare, varför Ekström mötte hårt motstånd, vilket siffrorna + 23, - 7, = 5, visa.

Även denna säsong - 1945-46 alltså - tog A-laget tredje pris i DM-serien; de båda Norrköpingsklubbarna Schacksällskapet och Kontoristföreningen visade sig för starka.

Säsongens klubbmästare hette Manne Sundh.

Sommaren 1946 arrangerade Motala Schacksällskap landsförbundets kongressturneringar, vid vilka fyra av Sällskapets medlemmar deltog i klass 2.

1946-47. Vid säsongens början inflyttade Sällskapet i en ny lokal, Lampes Konditori, en utomordentligt trevlig lokal, där under de följande åren medlemmarna även sommartid gärna samlats. Intresset för Sällskapets verksamhet var nu mycket stort. Sällskapets framgångar i Östergötlands DM bidrogo kanske härtill: med fyra vunna och en oavgjord match hemfördes 1947 års DM-tecken, de första Sällskapet vunnit sedan 1942. Särskilt meriterande ansågs 7 - 3-segern över Norrköpings Kontoristförening vara: mot de spelstarka Kontoristerna har Sällskapet ofta dragit det kortaste strået.

Karl Karlsson tog sin andra inteckning i vandringspriset genom att vinna klubbmästerskapet med 100 %. Karlsson tog även andra priset i den av Sällskapet arrangerade turneringen om Linköpingsmästerskapet, som vanns av Schackklubben Kamraternas gode E. Nyberg.

Den 2/2 1947 gästade Sällskapet med ett 15-mannalag smålandsmästarna Jönköpings Schacksällskap, som vunno med 8 1/2 - 6 1/2.

Under samma säsong påbörjades slutligen en korrespondensmatch mot schackklubben i den finska staden Joensuu, Linköpings vänort. Detta var Sällskapets första internationella match; vi skola snart få höra talas om flera.

Hösten 1947 erhöill Sällskapet nämligen en inbjudan från Roskilde Skakklubb till deltagande med ett 10-mannalag i en till påsken 1948 planerad lagtävling med anledning av Roskildeklubbens 40-årsjubileum. Härvid skulle även ett lag från Tönsberg delta. (Roskilde är Linköpings danska och Tönsberg dess norska vänort.) Det säger sig självt att Sällskapet med glädje tackade ja till denna inbjudan. Denna Sällskapets första utlandsresa blev mycket lyckosam, då dess rutinerade lag efter hård kamp med framförallt Tönsberg Sjakklubb erövrade första priset, Roskilde stads hederspris.

Säsongen 1947-48 var Sällskapets verksamhet mycket livlig. Sälunda spelade A-laget sex matcher i A-serien för Östergötland, varav fyra vunnos, en blev oavgjord och en förlorades (mot Kontoristerna!) vilket gav tredje pris; varjämte B-laget vann andra pris i B-serien med tre vunna, en oavgjord och en förlorad match. Slutligen tog Sällskapet med 7 1/2 - 6 1/2 revansch mot Jönköpings SS vid returmötet i Linköping.

Alfred Rimmelgas, av krigshändelserna fördriven från sitt hemland Estland, hade nu inträtt i Sällskapet och dominerade denna säongs prislister. Han vann klubbmästerskapet efter hård strid med den nye talangen Tore Danielsson och den alltid pålitlige Manne Samuelsson, samt blixtmästerskapet. Danielsson vann däremot Cup-tävlingen.

1947 års Sverigemästerskap hade vunnits av Folke Ekström, och som denne på hösten samma år flyttat närmare Linköping, till Norrköping, inbjöds han till Sällskapet en kväll under höstsäsongen och kåserade om sina upplevelser vid schackbrädet.

Det återstår nu endast att berätta om de båda senaste säsongerna (1948-49-50 /T.L./), varefter vår lilla titt i styrelseberättelser och protokoll från Sällskapets fem första dekader får vara slut. Den kan tyckas ha givit endast torra fakta, siffror och namn, men vilken rastlös verksamhet, vilket rikt liv finna vi inte bakom siffrorna och namnen!

Nu till säsongen 1948-49: Manne Sundh blev klubbmästare, och fick därmed sin andra inteckning i vandringspriset. Däremot lyckades Sundh mindre gott i den på våren spelade turneringen om Linköpingsmästerskapet: här vann Rimmelgas, tvåa blev Sällskapets sekreterare A. E. Axelson och trea Manne Samuelsson.

I DM-tävlingen spelade A-laget 7 matcher, varav fem vunnos, en blev oavgjord och en förlorades. Denna DM-serie blev den dittills jämnaste, varom sluttabeln vittnar:

1. Norrköpings Kontoristförening, 11 p., partikvoten 50 1/2 - 19 1/2.
2. Motala SS, 11 p., partikvoten 47 - 23.
3. Linköpings Allmänna SS, 11 p., partikvoten 46 - 24.

B-laget vann B-serien, med fem vunna och en förlorad match.

På Frimurarehotellet i Linköping utkämpades den 13/2 1949 en match Östergötland - Småland (14 - 6). Till Östergötlands seger bidrog de fem deltagande spelarna från Sällskapet kraftigt, tre vinster, två remier.

Vid Eskilstuna-kongressen vann Harry Andersson fjärde pris i sin klass 2-grupp.

Den senast avslutade säsongen 1949-1950 blev även den mycket framgångsrik för Sällskapet. A-laget segrade i Östergötlands DM med partikvoten 42 1/2 - 17 1/2. Sju spelare, Arthur Andersson, Harry Andersson, A.E. Axelson, Tore Danielsson, Sture Fritiofsson, Axel Karlsson och Manne Samuelsson, deltog i samtliga sex matcher, under det att Roy Lindstedt, Alfred Rimmelgas och Sven Öberg deltog i fem, ett gott bevis på A-lagsspelarnas sammanhållning och laganda.

B-serien var uppdelad i två grupper. Sällskapets B-lag vann klart den ena gruppen, men förlorade finalen mot den andra gruppsegraren, Mjölby SK.

Efter en lång rad andraplacingar i klubbmästerskaps-turneringarna lyckades Manne Samuelsson äntligen erövra sin första inteckning i Nils Knutsons vandringspris. Hans seger var synnerligen överlägsen: nio vinst, sju remi, ingen förlust.

Svenske mästaren Anton Fridh från Malmö, som inträtt i Sällskapet under våren 1950, vann Sällskapets blixtmästerskap, och debuterade "utåt" för sin nya klubb med att vinna 1950 års Linköpingsmästerskap.

Sedan den egentliga spelsäsongen för Sällskapet del avslutats den 18 april 1950, då prisutdelningen förrättades,

Box 3087

580 03 Linköping

Telefon 11 10 20

Postgiro 54 03 90-2

Bankgiro 550-2836

394-2844

AVDELNINGSKONTOR:

Borgs Tegelbruk * Norrköping

Gryts ind.-omr. * Örebro

Hisings Kärra * Göteborg

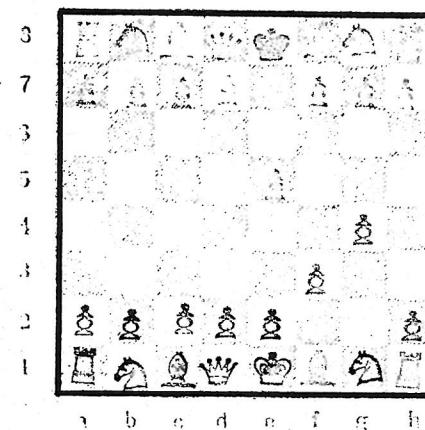
Husie Kyrkoväg * Malmö 14

011-17 07 70

019-16 42 50

031-57 14 88

040-49 06 10

BYGG UPP EN SUND STALLNING!

- ANLITA BYGG VESTA -

återstod ändå dess höjdpunkt, nämligen Tönsberg Sjakklubbs vänortsturnering, som ägde rum under pingsthelgen. Även denna Sällskapets andra utlandsfärd blev framgångsrik: Sällskapet vann matchen mot Roskilde SL med 6 1/2 - 3 1/2 och mot Tönsberg Sjakklubb med 8 - 2, och därmed segern i lagtävlingen. Tönsberg Arbejderforenings hederspris och Tönsberg Sjakklubbs bordsflagga pryder nu Sällskapets prisskåp.

Vänortsturneringarna mot framförallt Roskilde och Tönsberg satte en särskild prägel på efterkrigstiden. Detta tjugusiga foto från vänortsturneringen i Tönsberg 1950 får symbolisera den nordiska förbrödringen.

Initiativtagaren till de nordiska vänortsturneringarna i sitt hem: Egelund Andersen, Roskilde.

Jubileumssäsongen 1950-51 inleddes den 5 september 1950 med årsmötet, varvid följande styrelse valdes: ordförande Karl Karlsson, vice ordförande: Manne Sundh, kassör: Harry Andersson, materialförvaltare: J.W. Johansson, och sekreterare: A.E. Axelson, med Harry Gustafsson och Sune Lilja som suppleanter. I mitten av september startade den stora klubbmästerskapsturneringen, där favoriterna heta Anton Fridh och Manne Samuelsson. Den 29 oktober, den söndag då Konung Gustav V, Sveriges schackspelares höge beskyddare, avled, deltog femton av Sällskapets medlemmar i en stadsmatch mot Norrköping, och söndagen därpå gästade smålandsmästarna Jönköpings SS åter Linköping. Efter en ytterst rafflande match blev slutresultatet 7 1/2 - 7 1/2.

När detta skrives har A-laget spelat tre matcher i säsongens DM: mot Norrköpings Kontoristförening, som besegrades med 6 - 4, mot Motala SS, där resultatet (som vanligt, frestas man säga) blev 5 - 5, och mot lokalkonkurrenterna Kamraterna, där Sällskapet vann med 6 1/2 - 3 1/2. Dessa tre klubbar ha under det senaste decenniet varit Sällskapets främsta motståndare inom Östergötland, och Sällskapet hoppas nu att det goda resultaten mot dessa lag i innevarande års serie skall möjliggöra ett försvarande av titeln "lagmästare för Östergötland".

Nästa blad i protokolls-boken är blankt.....

En laddad bild från jubiléumsturneringen i Linköping 1951. Stående till höger Sven Öberg i en inte alltför ovanlig pose. Stående till vänster S O Kaller, Kamraterna, Linköping.

KVARNEN
matmarknad

MJÖLBY KÖPCENTRUM - 0142/166 66. chark 166 67

- HELA FAMILJENS MATMARKNAD -
LIVSMEDELSHALL MED LÅGPRISSÄTTNING
OCH KUNDVÄNLIGA ÖPPETTIDER

Vi skall göra så gott vi kan för att fylla dem!

Som nämndes i slutet av berättelsen från 1951 hade Anton Fridh året dessförinnan flyttat till Linköping. Att kort beskriva Fridhs insatser under den drygt tioåriga period han skulle komma att bli kvar i klubben, är nästan ogöriigt. Debutåret 1950 vann han Linköpingsmästerskapet. Han skulle komma att vinna nio i rad! Hans spelmässiga insatser får emellertid inte skymma de organisatoriska och initiativskapande. Först med honom började man skymta en "ny" typ av ledare, mera framsynta och moderna än tidigare. Bland annat insåg han tidigt vikten av att satsa på ungdomen och vidare det viktiga i att ha en egen lokal. Sällskapet hade haft - och skulle även i fortsättningen under många år (som framgår av den särskilda berättelsen om klubblokaler) få en mängd bisarra och minst av allt ändamålsenliga lokaler. Men en ny tid var på väg!

Året 1951 var jubileumsår och Sällskapet beslutade arrangera en vänortsturnering. Vi saxar i A.E. Axelsons krönika:

"Under påskhelgen 1951 högtidlighöll Sällskapet sin 50-åriga tillvaro med en lagtävling, till vilken inbjöds 10-mannalag från Roskilde Skakklubb, Tönsbergs Sjakklubb och SK Kamraterna, Linköping. Detta var den tredje vänortsturneringen Linköping - Roskilde - Tönsberg.

Spellokal var Frimurarehotellets konsertsal. De utländska gästerna anlände under långfredagens lopp; de flesta inkvarterades hos Sällskapets medlemmar, några få på hotell. Påskafton spelades två ronder och på påskdagens förmiddag tredje ronden. På påskdagens eftermiddag bjöd Linköpings Stad på en bussrundtur genom staden och på kvällen slutligen avhölls jubileumsfesten. ... Samtidigt med lagtävlingen arrangerade även Sällskapet turneringen om 1951 års Östgötamästerskap..."

- Resultaten blev: 1) Roskilde SL, 18 pp, 6 mp
2) LASS, 17 pp, 4 mp
3) Tönsberg SK, 13 1/2 pp, 1 mp
4) SK Kamraterna, 11 1/2 pp, 1 mp

- Östgötamästerskapet: 1) Sten Isaksson, Motala
2) Arne Boman, SK Kamraterna
3) Anton Fridh, LASS
4) T. Dahlman, Finspång
5) R. Averby, Motala
6) E. Nyberg, Kamraterna.

Arrangemangen hade tårt hårt på Sällskapets ekonomi och vid det kommande årsmötet på hösten 1951 görs framställning om en höjning av årsavgiften från 6:- till 8:- kronor. Förslaget, sades det från förslagsställarna, skulle medföra en ökning av klubbkassan med 60-70 kr, men förkastades av majoriteten.

Om verksamheten de följande åren finns endast sporadiska anteckningar. Vi har nämnt att Fridh visade sig överlägsen i alla kommande Linköpingsmästerskap fram t o m 1958, och på särskild förteckning kan den intresserade spåra de kommande årens KM-mästare. Från protokollet av årsmötesförhandlingarna 1952 kan vi utläsa en viss trötthet eller åtminstone ovillighet att ikläda sig styrelseposter. Detta medförde, att några val till dessa poster inte kunde företas vid årsmötet. "Herr Ivar Johansson beklagade nödvändigheten av att tillsätta en valkommitté och framförde att det torde vara första gången i Sällskapets historia ett dylikt beslut fattats."

Från denna tid kan man av protokollen klart utläsa vilka stora och uppoffrande enskilda insatser vissa medlemmar gjorde. Ivar Johansson, A.E. Axelson, Sven Öberg; namnen följer i en ständig ström och återkommer gång på gång. Initiativtagare till dansfester, anordnare av lotterier, arran-

gemang av andra slag. Man t o m skänkte egna hederspriser. 1952 berättar protokollen att Ivar Johansson beslutade sig för att till klubbmedlemmarna sälja 2.500 lotter à 10 öre styck, och att behållningen skulle användas till att bekosta två spelares representation vid Örebro-kongressen 1953! Mångfaldiga är liknande exempel!

1952-53: Anton Fridh segrade i årets ÖM och blev bäste individuella spelare i DM-laget med resultatet 5 vinst och 1 remi. I LM vann Fridh som vanligt med Tore Danielsson som nr 2.

I SM-tävlingarna i Örebro placerade sig Fridh som 2:a i en Mästargrupp.

I en stadsmatch mot Norrköping segrade Linköpingskombinationen (de flesta spelarna var LASS-are) med förkrossande 34 1/2 - 5 1/2 !!

Under pingsten 1953 var det åter dags för vänortsschack, denna gång med Roskilde Skakklubb som arrangör. Resultat: 1) LASS 18 1/2 poäng, 2) Roskilde SK 18 poäng, 3) Tönsberg SK 12 poäng, 4) Roskilde AS 11 1/2 poäng. Fridh och Sven Öberg segrade i sina samtliga partier.

I KM-turneringen segrade Fridh för tredje året i rad och tog för alltid hem det av Nils Knutson en gång skänkta vandningspriset. Närmast placerade sig Tore Danielsson och Uno Elbri.

I DM-tävlingarna detta år segrade litet överraskande SK Kamraterna, Linköping, med LASS på andra plats. Den inbördes matchen vann Kamraterna med 5 1/2 - 4 1/2.

1953-54: I DM-serien startade sällskapet med två lag. A-laget blev DM-mästare med idel matchsegrar medan B-laget

hamnade sist i sin grupp. Anton Fridh vid A-lagets första bord gjorde den rätt enastående insatsen att vinna samtliga sina 6 partier! Denna gång liksom så många andra i framtiden visade han vilken kollossal matchkämpe han var!

Att Fridh hade ett sällsynt fint spelår visar hans övriga resultat: 1:a i Östgötamästerskapet och vid SM-tävlingarna i Hälsingborg seger i en mästarklassgrupp, varigenom han avancerade till den sk landslagsklassen påföljande år!

1954-55: Enligt årsberättelsen var "sällskapetets 54:e säsong nog den mest lysande på många år"! Anton Fridh försvarade vid SM-tävlingarna med glans sin plats i landslagsklassen, Tore Danielsson segrade i en klass 1-grupp och blev därigenom Mästare! I DM-serien segrade åter LASS:s förstalag med idel segrar.

Årets individuella DM-segrare blev Tore Danielsson och intressant kan vara att studera prislistorna i klubbmästerskapet:

Klass A: 1) Anton Fridh
2) Sven Öberg
3) Manne Samuelsson

Klass B: 1) Eric Karlsson
2) Torvald Larsson
3) Carl Nilsson

1955-56: Sällskapetets 55-årsjubileum firades under påskhelgen med en vänortsturnering med deltagande från vänorterna Roskilde och Tönsberg samt SK Kamraterna, Linköping. Vid SM-tävlingarna, som detta år arrangerades i Borås, placerade sig Fridh tvåa (!) i sin grupp i landslagsklassen (man spelade denna tid i två grupper, varefter gruppsegrarna möttes i direkt final).

I lag-DM hade klubben litet otur genom att endast bli tvåa, trots att man besegrade samtliga lag utom Norrköpings Kontoristförening, där resultatet blev 5-5. Norrköpingslaget segrade i serien på bättre partipoäng!

1956-57: Årsberättelsen andas en aning pessimism och säger: "en viss stagnation har inträtt rent spelmässigt, blixtspelet har dominerat vid borden och för DM-matcherna har spelarna visat ringa intresse..." A-lagets resultat i DM-serien, en tredjeplacering, var ju också den sämsta på många år. En liten framgång noterades väl ändå i form av Uno Elbri, som blem individuell DM-segrare.

Och i säsongens elfte timma! Återigen Anton Fridh, som vid SM-tävlingarna i Stockholm var på vippen att bli Sverigemästare men som fick ge sig mot Zandor Nilsson i sarspelet! Förmodligen var detta Fridhs bästa individuella insats någonsin!

1957-58: Året var ett mellanår vad de individuella toppprestationerna beträffar, men i lag-DM skedde en ordentlig uppryckning i det att A-laget överlägset segrade. Visserligen noterade man en förlust, mot Kneippbaden, Norrköping, med 4 - 6, men med samma siffror slog man tillbaka den svåraste medtävlaren detta och många kommande år, Norrköpings Kontoristförening.

1958-59: A-laget segrade återigen i DM-serien. Man noterade en brakförlust, 2 - 8 mot Motala ! men segrade överlägset i övriga matcher. I Motalamatchen kunde Sällskapet för övrigt inte ställa upp med ordinarie och inte ens fullt lag! och det kanske kan ge en liten förklaring. Har f. ö. Sällskapet haft ett bättre DM-lag än detta år? Kanske en alltför provokativ fråga för våra dagars segerrika ungdomar, men namnen på lagmedlemmarna är värda att tas fram ur glömskans mörker: Bord 1) Anton Fridh, 2) Tore Danielsson,

3) Uno Elbri, 4) Rolf Linge, 5) Manne Samuelsson, 6) Torvald Larsson, 7) Erik Hagström, 8) Magnus Tideman, 9) Sven Öberg, 10) Sven Lindell. Harry Andersson, som var en matchhjärte som få, var också med i laget på varierande platser från 4-8:e bord, och samma var förhållandet med A.E. Axelson och Alfred Rummelgas. Den sistnämnde brukade vid sina gästspel i laget placeras på andra eller tredje bord!

Året blev en aning historiskt, i det att Anton Fridhs tilltänkta 10:e (!) raka Linköpingsmästerskap gick i stöpet. Segrare i LM blev nämligen den blygsamme nedtecknaren av dessa rader. Fridh blev 2:a och därefter följde Manne Samuelsson och Tore Danielsson.

1959 års DM-vinnande lag, ett av de förmodligen starkaste sällskapet haft. Stående fr v: Anton Fridh, Tore Danielsson, Carl Nilsson, Sven Lindell, Erik Hagström, Bror Johansson. Sittande fr v: Magnus Tideman, Harry Andersson, Sven Öberg, Manne Samuelsson, Torvald Larsson.

En av sällskapets mångåriga och mest trofasta medlemmar, Nils Knutson, gick ur tiden.

1959-60: Sällskapets A- och B-lag segrade i DM-serien. Rolf Linge blev LM-mästare och tre av sällskapets medlemmar, Anton Fridh, Tore Danielsson och Torvald Larsson, deltog i Östgötalaget, som i allsvenska seriens div II segrade och avancerade till högsta gruppen. Sällskapet drabbades i övrigt av två spelarförluster, som blev ytterligt kända. Anton Fridh, som betytt så mycket för klubben - inte bara som spelare utan lika mycket som ledare och personligt föredöme - lämnade klubben och flyttade till Malmö, och Uno Elbri, en ständig idékälla och inspirerande kämpanatur, flyttade till Örebro.

1960-61: Inga noterbara framgångar finns att nämna denna för sällskapet typiska mellansäsong. Det var svårt att få ihop fullt lag i DM-serien och signifikativt nog var det därför ytterst nära att det anrika och segervana A-laget föll ur serien. Med seger i den sista (!) matchen - mot Skänninge med 6 1/2 - 3 1/2 - klarade man emellertid av den nesan!

Årets LM-mästare hette Rune Andersson, Kamraterna.

1961-62: Sällskapets 60-åriga tillvaro firades på flera sätt. I trettonhelgen arrangerades en halvtimmasturnering med internationellt deltagande. Resultat: 1) Karlo Ojanen, Finland, 11 1/2 poäng (15 ronder), 2) Folke Ekström, Stockholm, 11, 3) Anton Fridh, Malmö, 10, 4) Bengt Hammar (!), Mjölby, 9 1/2, 5) Sture Nyman, Linköping, 8 1/2, 6) Ulf Svensson, Skänninge, 8 1/2, 7) Mogens Christiansen, Danmark, 8 1/2, osv. Turneringens hjärte blev emellertid Tore Danielsson, som tog sig orådet före att som enda spelare besegra Ojanen i ett inspirerat parti!

Ett par celebra besök finns också att notera från denna säsong. På Stora Hotellet drabbade ingen mindre än världsmästaren Botvinnik och dennes landsman, stormästaren Flohr, samman med Östgötaeliten i simultanmatcher. Botvinnik mötte ett 25-mannalag och noterade slutligen resultatet 20 - 5. Han besegrades av Sture Nyman, Linköping, och Roland Thapper, Mjölby, samt tvingades släppa remier mot Bengt Hammar, Mjölby, samt Linköpingsborna Torvald Larsson, Erik Lindberg, Gunnar Tenggren, Erik Nyberg och Magnus Tideman. Flohr visade sig vara en fantastisk simultanspelare. Han mötte 39 man (!), visserligen något av ett B-lag jämfört med Botvinniks motståndare, men noterade 36 vinster, en förlust (mot L. Einarsson, Motala) och två remier (mot Bernhard Ekman och Lars Didriksson, Linköping).

Som framgått av ovanstående hade landslagsspelaren Sture Nyman från Stockholm flyttat till Linköping. Tyvärr blev den sympatiska och spelskicklige Nymans tillvaro i Linköping endast ettårig - han flyttade snart åter till storstaden. Alltför splittrad (?) av de ständiga flyttnings- och omställningsbekymren kunde han inte göra sig och sin spelstyrka rättvisa. I KM, där Tore Danielsson segrade, blev därefter den en aning historiska placeringen: 2) Manne Samuelsson, 3) Torvald Larsson, 4) Erik Hagström, 5) Sture Nyman. Påföljande år var Nyman ytterst nära att vinna SM!

Årets LM-mästare blev Torvald Larsson. I lag-DM blev Sällskapet 3:a.

1962-63: Åter vinst i lag-DM! Det smått historiska laget bestod av: Bord 1) Tore Danielsson, 2) Alfred Rimmelgas, 3) Torvald Larsson, 4) Manne Samuelsson, 5) Erik Hagström, 6) Harry Andersson, 7) Sven Öberg, 8) Jan Nordström, 9) Robert Nilsson, 10) Sune Pettersson. Reserv: Carl Nilsson.

I LM segrade helt överraskande den endast 15-årige Jan Nordström före Torvald Larsson och Tore Danielsson.

SCHACK-SPELARE!

GLÖM INTE BORT ATT MOTIONERA OCKSÅ !!!

HOS OSS FINNER NI DET MESTA FÖR OLIKA SPORT-AKTIVITETER!

Varuhuset FILBYTER, Stora Torget 5, Tel: 013 - 12 42 13 Linköping

SPORT CITY
Fritidsmarknad

ing, Häradshöfding Joh. Lindholm, Linköping, ej fullföljt, Postmästaren Manne Asp, Finspong, Handl. Ludv. Granbom, Linköping, Kamrer Friman, Tannefors, Postexpeditör Arvid Peterstrand, Norrköping, Redaktör Schönback, Linköping, Schackordf. Österholm, Norrköping, Häradsskrifvaren Lindén, Linköping, Schackordf. E. Nilsson, Linköping, Skollär. Rydén, Linköping, Skollär. Åkerlund, Linköping, Skollär. Reinhold Jonsson, Linköping, Köpman Wigoff, Linköping, Disponetn Mörk Linköping, Fabrikör Ziegler, Linköping, Fabrikör Hultgren, Linköping, Fabrikör Wahlbeck (!), Linköping, Konditor Fabricius, Linköping, Lithograf Holmwall, Linköping, Studeranden Edvin Nilsson, Linköping, Studeranden Ringqvist, Linköping, samt från Linköpings Arbetares Schackklubb: Isaksson (far), Isaksson (son Edvin), Anton Thonander, Nils Lundström, Axel Lundin, samt i övrigt Juris Studer. Erik Sandberg, Linköping, Skollär. Herman Jonsson, Linköping."

(Man må stillsamt tillåta sig notera att spelarna från Linköpings Arbetares Schackklubb tydligen inte hade titlar värda att omnämna, eller - hade man inte intresserat sig nog för att efterhöra dem???)

Anm. av T.L.)

Året därpå hade Sällskapet en annan celeber gäst, nämligen Gust. Nyholm, som simultanspelade mot 19 herrar och 1 dam, vann 15, förlorade mot Karl Hultgren, J.W. Lindén och Oskar Karlsson, samt gjorde 2 remis.

Den 18 april 1915 utkämpades å Frimurarehotellet i Linköping en ny match mot Norrköpings Kontoristförenings Schackklubb, nu med resultatet 8 1/2 - 6 1/2 till Linköpings fördel. Vi återge å nästa sida det originella programbladet från denna match.

Samma år - 1915 - sammanslogs Linköpings Schacksällskap och Linköpings Arbetares Schacksällskap, som varit verksamt sedan 1912, varvid man beslöt antaga namnet Linköpings Allmänna Schacksällskap.

1963-64: I lag-DM blev A-lagets placering 3:a. Jan Nordström visade vilken eminent blixtpelare han blivit genom att vinna individuella blyx-DM. LM-mästare blev Börje Lindberg, Kamraterna.

1964-65: Jan Nordström belade en 3:e-placering i junior-SM efter särspel. I lag-DM blev A-laget tvåa. Individuell DM-mästare blev Torvald Larsson vid tävlingarna som detta år hölls i Finspång. Han blev också LM-mästare. Sällskapet började nu alltmer dominera dessa tävlingar. Den intressanta B-gruppen fick detta år följande utseende i toppen: 1) Ove Nyhlén, 2) P-O Nordström, 3) Ingvar Carlsson, samtliga LASS.

På hösten 1964 gjorde det östgötska laget i SM-serien en sensationell insats: seger i Allsvenskans högsta division vid tävlingarna i Eskilstuna. I laget deltog Tore Danielsson och Torvald Larsson, den senare som lagledare och reserv. Han fick hoppa in i två matcher på 10:e bord och vann båda.

Detta år började intresset i klubben alltmer att ägnas åt en egen lokal. Genom LASS-medlemmen Göte Törnebäcks förmedling blev planerna så småningom verklighet, och på hösten 1965 kunde Sällskapet flytta in i de nya lokalerna vid Drottninggatan 23!

1965-66: I lag-DM kom A-laget på femte plats. I LM vann Torvald Larsson. Anton Fridh gästade detta år sin gamla klubb och gav en simultanuppvisning med resultatet 17 1/2 - 10 1/2 i egen favör.

1966-67: A-lagets placering i lag-DM: nr 3. Årets LM-segrare: Torvald Larsson. Vid SM-tävlingarna i Stockholm gjorde Ingvar Carlsson en fin insats genom att i klass 1 ta hem 5 1/2 poäng.

1967-68: Notering för A-laget i lag-DM: nr 4. Jan Nordström blev ÖM-mästare i blix, Arne Ringh, Kamraterna LM-segrare. Ingvar Carlsson åter framgångsrik i SM, seger i klass 1 och mästartklassare!

1968-69: A-lagets placering i DM blev åter 4:e plats. LM-segrare blev åter Torvald Larsson, i övrigt inte så mycket att notera - utom: en ny ledarkader började skönjas i environgerna. Man noterar från detta år i protokol-len namn som Åke Andersson, Linnéa Miedl-Ohlsson, Ingemar Wohlin och Erik Wallberg. Den senare skulle komma att betyda enormt mycket för Sällskapet i fortsättningen, inte minst för ungdomsverksamheten och därigenom också indirekt för ekonomin!
... En ny vind började äntligen blåsa inom Sällskapets ledarskikt!

1969-70: Lag-DM spelades nu i form av en cup, där vårt A-lag blev utslaget i semifinalen mot Schack-08, Norrköping (tidigare Norrköpings Kontoristförening) med 4 1/2 - 5 1/2.

I ett nytt seriesystem (det skulle bli vissa justeringar de kommande åren) spelade man i den s k allsvenska serien, som nu endast fick omfatta rena klubblag (se Östgötagets seger 1965!). Sällskapet segrade i sin serie och flyttades därigenom upp i allsvenskans div. II. En spelare som härvid gjorde bra ifrån sig var Stefan Zenker, som tog 7 poäng i sina 9 matcher! LM-mästare blev (en aning tjatigt!) Torvald Larsson.

Den nya styrelsen med bl.a. Wallberg, Åke Andersson, Wohlin, Törneback, Lennart Carlsson m fl började få ordentlig fart på skutan. Ungdomsverksamheten började blomstra. Sällskapet noterade detta år rekord dittills i antalet till förbundet registrerade medlemmar: 80 st varav 48 juniorer!

En storklubb börjar växa fram! Några av LASS:s medlemmar från 1970. Stående i mitten (med skägg) Erik Wallberg, en av klubbens stora ledargestalter genom tiderna.

1970-71: Säg den glädje som varar beständigt! Det från fjolårets säsong så segerrika A-laget föll ur allsvenskans div. II och degraderades till lägre serie. I serie-cupen lottades Sällskapet mot det svåra laget från Allians (en hopslagning av klubbarna i Mjölby och Skänninge samt "in- värvning" av många starka spelare från bl a Linköping och Motala) och förlorade med 3 - 5. Antalet registrerade spelare: 93! Och - årets LM-mästare: Torvald Larsson!

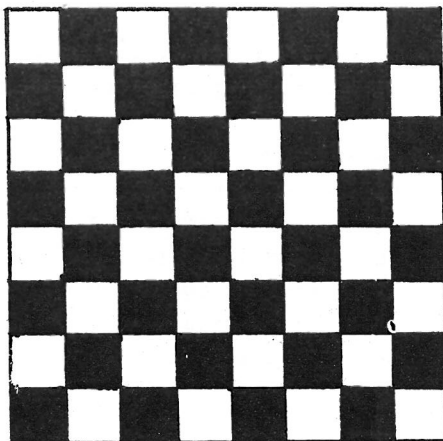
1971-72: I allsvenska seriens div. III blev Sällskapets A-lag tvåa sedan man slarvat i den avgörande matchen mot Huskvarna och förlorat med hela 2 1/2 - 5 1/2. Någon lagcup arrangerades inte. Torvald Larsson blev för andra gången (första -65) individuell Östgötamästare och i LM - tvåa! Efter sarspel mot slutsegraren, som hette Ben Hayes och som representerade - LASS!

1972-73: A-laget lyckades nu vinna sin div. III-serie och avancera åter till div. II i allsvenskan. I de öppna s. k. regionsmästerskapen för DM-mästare (slutsegraren går till SM-gruppen vid SM-tävlingarna) placerade sig Torvald Larsson tvåa i den mellansvenska regionen. Han fick plåster på såren (i någon mån) genom att vinna - LM! Säsongen utmärktes av flera stora arrangemang i framförallt Wallbergs regi, bl a de sanktionerade tävlingar vid jul och nyår, som nu började bli tradition. Antalet registrerade medlemmar: 251, varav 202 juniorer!

TVÄTTA HOS

LINKÖPINGS TVÄTTCENTER

NYA TANNEFORSVÄGEN 66, LINKÖPING
TEL: 013/10 37 06

"TVÄTTEN DÄR SVART BLIR VITT."

1973-74: Årets LM-segrare hette Ingvar Carlsson, som efter några studieår i Lund återbördats till hemorten! I allsvenskan placerade sig A-laget på 7:e plats.

De många LASS-juniorerna började nu bli en maktfaktor på det 64-rutiga brädet. En av dem, den endast 15-årige Mikael Broberg, utförde den en aning kuriösa bedriften att ställa upp i Kamraternas KM-tävlingar och vinna överlägset. I LASS:s KM gick det inte fullt så bra, en 4:e-placering efter Björn Pettersson, Allan Bruce och Bo Backman. Registrerade spelare: 257.

1974-75: Årets LM-mästare och tillika DM-mästare, bägge gångerna efter särspel, hette Lennart Johansson, stockholmare som passade på att varva studier i Linköping med schackspel hos LASS! I övrigt kännetecknades klubbens strävanden i att återta sin plats i allsvenskans div. II, men man stupade åter på mållinjen, som så många gånger förr - förlust mot Norrköpingslaget NSS-KSK (fordom Kneippbadens Schackklubb). Vad mer att förtälja: Utmärkta insatser av framför allt Ingvar Carlsson vid SM, en toppplacering i mästartklassen, och en hel mängd juniorframgångar fast kanske mera i skymundan.

En höstkväll 1975 samlade sällskapet styrelse några av de äldsta medlemmarna i klubben. Under några timmar fick man höra åldermännen berätta minnen ur sin händelserika levnad. Där fanns t ex Otto Nilsson, äldste medlem i Sällskapet:

"När jag ser tillbaka på de 56 år, under vilka jag varit medlem i Sällskapet, rada minnena upp sig, händelser och kamrater passera revy för min inre syn. Jag minns t ex en telefonmatch mellan Sällskapet och Norrköpings Kontoristförening, det var väl år 1921. Vi spelade vid fyra bord med två konsulterande spelare vid varje bord, och jag spelade tillsammans med Einar Wiberg. Vi började vid 10-tiden på förmiddagen och 10 minuter i åtta på kvällen bjöd våra mot-

ståndare remis, men då förklarade vi matt i tre drag. Matchen slutade 2 - 2, sedan ett av Sällskapets lag satt bort damen i ett parti och detta omgående kvitterats av ett Kontoristlag.

Jag spelade en gång ett viktigt parti mot Folke Ekström och lyckades bygga upp en god ställning. Så småningom blev partiet avbrutet, jag analyserade det och fick det till klar vinst för mig - men då blev jag nervös. Och bättre blev det ej när Ekström bjöd remis, då vi skulle fortsätta partiet, ty respekten för honom var stor och vad kunde han nu ha funnit för parad? Till slut vann jag emellertid.

Det är inte alltid Sällskapets lokalfråga varit så lyckligt löst som nu. Jag kommer ihåg när vi höll till på Teatern t ex, i början av 1920-talet. Det hade varit en mycket bra lokal, om det inte varit så kallt där, att vi fick sitta och spela i pälsar och överrockar!

Vad som glatt och gläder mig mest är det goda kamratskapet inom Sällskapet! Och spelstyrkan kan man ej klaga på, det visar de vunna resultaten. Då Sällskapet nu firar sin 75-åriga tillvaro, önskar jag det många fortsatta framgångar."

Förre ordförande Einar Svensson, hedersledamot i Sällskapet:

"Jag gick in i Sällskapet år 1924 och fick då börja spela i klass 2. Emellertid skulle Sällskapet strax därefter spela en match i Norrköping, varvid jag av vederbörande lag-sammansättare placerades vid åttonde bordet(!). Jag minns hur nervös jag var hela veckan före matchsöndagen, och i Norrköping fick jag mitt livs värsta överhalning vid schackbrädet. Vi kom in i en variant som jag aldrig förut sett, och jag var snart färdig. Så snart jag kommit hem igen slog jag upp läroboken för att se var jag lämnat den smala vägen

och då vi nästa gång spelade mot Norrköpings Schacksällskap hade jag turen att få möta samme motståndare, och då tog jag revansch!

1928 spelade Sällskapet i en lagtävling om ett östgötskt vandringspris, DM-serierna funnos ännu ej. Jag spelade då vid första bordet, och vi mötte i finalen Östas schacklag från Norrköping, dittills obesegrade. Hur det var, så lyckades i alla fall Sällskapet till slut vinna den matchen. Jag vill minnas att Tore Keller, fotbollsvirtuosen, spelade schack (och bra schack!) i Östa på den tiden.

Vi hade flera bra spelare på 1920-30-talen: bröderna Hillding t ex, Eric Isacson, J.W. Johansson och Otto Nilsson - Walle och Otto spelar ju förresten fortfarande (1951 /T.L./) med i Sällskapets lag - och senare Arne Boman, Henrik Fagerstedt och flera andra.

Jag minns också när Ekström första gången gjorde entré i Sällskapet. Vi höll då till på Bengtssons konditori och jag satt just och spelade med Otto Nilsson, då Ekström inträdde och undrade om han kunde få spela ett parti. Jag frågade då, var han spelat förut, varvid han nämnde att han vunnit första pris i Sveriges Schackförbunds kongressturnering klass 2 i Norrköping, vidare ... 'Tack, tack det räcker för oss', blev mitt svar. Det gjorde det nu inte, Ekström nöjde sig inte förrän han blivit både Sverigemästare och internationell mästare, visserligen först sedan han lämnat Linköping. Men vi ha många bevis på, att han fortfarande känner sig höra samman med sina gamla klubbkamrater i Linköping.

Ekström förde ju fram klubben till en god position inom Östergötlands schack, och hans uppslagsrikedom och initiativkraft sinade aldrig. Därmed vill jag ingalunda förringa alla de andra verksamma krafterna i klubben: vi gjorde alla vad vi kunde, var och en efter sin förmåga. Och det är glädjande att se, att samma goda anda alltjämt råder i Sällskapet

et, att medlemmarna håller ihop och arbetar för den gamla kära klubben och för schackspelet."

Ivar Johansson, medlem i LASS sedan 20-talet, f d ordförande, sekreterare, m.m:

"Jag minns när vi första gången vann lag-DM. Norrköping hade i många herrans år varit omöjliga, särskilt "Becka" Flisberg tycktes vara omöjlig att besegra för en Linköpings-spelare. "Becka" kunde nog låta tala med sig i individuella matcher, men när det blev fråga om en lagmatch, då blev han som en annan spelare. Men 1937 hände det, det som vi hoppats och väntat på så många år. Vi slog Kontoristföreningen och Manne Samuelsson slog "Becka" och vi vann serien. Det var nära att jag grät av glädje!

Ett annat outplånligt minne: Någon gång kring 1940 blev vi uppsagda på Bäckagården, där vi spelat en tid. Jag och någon mer från styrelsen sökte då upp några av stadens styresmän för att få hjälp med anskaffandet av en ny lokal. Vi fick då det - säkert i all välmening - goda "rådet" att söka oss till "inrättningen" - ett slags ålderdomshem som låg vid Stångebro. Så långt som att schackklubben kom på ålderdomshem gick det emellertid inte!"

Sven Öberg, 65 år och medlem i LASS sedan 18-årsåldern minns särskilt det "glada" 30-talet med dess oro och ständiga penningbekymmer för klubben:

"Vi hade vid ett tillfälle bara någon hundralapp i kassan och förstod att något måste göras. Jag märkte hur andra föreningar började anordna dansfester på gamla Arbis vid Repslagaregatan och Cirkus vid Platensgatan. Jag föreslog styrelsen att vi skulle försöka också, men intresset var tämligen minimalt, eller man kanske skall säga att farhågorna för ett ekonomiskt fiasko var stora. Så småningom fick vi i alla fall klartecken från föreningen att sätta igång och

den första dansfesten på Arbis gick rätt hyfsat - någon hundralapp i behållning. Vi fick emellertid en massa erfarenhet och till den andra dansfesten visste vi hur vi skulle gå till väga. Vi lät trycka upp mängder med affischer och jag minns hur jag cyklade omkring i hela staden och klistrade upp dem. Vi satsade hela klubbens tillgångar. Jag minns också texten på affischerna: 'DANS TILL FRILLES JÄTTEPOPULÄRA ORKESTER! Confetti och Serpenter!' Det blev jättesuccé. Arbis formligen invaderades av folk och polisen förbjöd ytterligare insläpp. Men skall sanningen fram så släppte vi allt in några bakvägen då och då och vidare fick vi ta in mer publik så fort någon lämnade lokalen. En komplikation höll på att äventyra det hela. Rätt som det var tog de speciella nummerlappar med säkerhetsnålar slut, vilka användes vid klädförvaringen. Goda råd var dyra, som det heter. Jag kände en gårdfarihandlare som bodde vid Nygatans övre del och det var bara att chansa. Jag sprang genom mörkret och snön genom Trädgårdsföreningen till Nygatan, och se - på trappan till gårdfarihandlaren hus mötte jag honom. Han var på väg ut för att sälja! Lyckan står den djärve bi!

Så bar det av tillbaka till Arbis igen och i "halvtid" gick vi upp på läktaren och kastade ned serpentinerna och confettin på publiken. Det var jättefestligt! Men dagarna efteråt var vi inte särskilt populära hos vaktmästaren, som visst fick hålla på i flera dar med att sopa upp allt skräpet efter oss. Det var nära att vi inte fick komma tillbaka.

Så gick det till på det glada 30-talet och vi fick ihop en dryg tusenlapp i netto och klubbens ekonomi var räddad - åtminstone för den gången!"

Ja många var berättelserna denna kväll. Torvald Larsson:

"Jag har ett särskilt starkt minne av mitt första besök i LASS, vilket skedde 1955. Det var en arktisk vinterkväll

med yrsnö och väldiga snödrivor, när jag dristade mig att besöka spellokalen. Den låg vid den tiden intill Linnégatan. När jag närmade mig spellokalen fick jag plötsligt hoppa undan för en skåpbil som kom farande med väldig fart och snön formligen sprutade om kylaren. Bilen stannade utanför spellokalen och ur steg, jag tror, Kung Bore själv med rimfrost i hår och ansikte - som förresten strax sprack upp i ett väldigt skratt. Det var mitt första möte med Sören Björnlert, som på detta sätt på den tiden tog sig in till lokalen från sitt härbre vid Bjärka Säby!

Inkommen i lokalen togs jag genast omhand av en liten pysslig man, som gick omkring och stökade med litet av varje. Han kokade kaffe, städade och plockade undan. Hela tiden sög han på en pipa, som hade en benägenhet att oupphörligt slockna. Det var Sven Öberg.

Björnlert började spela blix med en herre vid namn Eric Karlsson, som litet raljerande presenterades som "vår störste spelare"! Om det var för "EK:s" spelskicklighet eller för att han mätte 195 i strumplästen låter jag vara osagt. Deras blixspel var förresten en alldeles särskild historia. Några teoriböcker hade man uppenbarligen inte förläst sig på - men mot spelglädjen fanns sannerligen inget att anmärka! I rasande fart avverkades det ena partiet efter det andra, allt medan kommentarer och spefulla gliringar till beståndaren haglade!

Själv spelade jag några blixpartier mot Sven Öberg och hade väl tänkt mig att kunna "glänsa" litet - men därav blev intet. Han var nämligen - särskilt vid den tiden - en fullfjädrad spelare och jag hade verkligen all möda att hålla ställningen jämn.

Redan den första spelkvällen märkte jag en alldeles speciell kamratskap och värme, som också en nykomling fick del

av. Det bjöds på kaffe och alla gamla medlemmar skulle komma fram och förhöra sig om den nye spelaren. Det var på det viset inte svårt att återkomma till klubben - och på det spåret är det fortfarande!"

Och därmed är vi framme vid vår egen tid. En krönika av det här slaget kan ju av utrymmesskäl bara ta med någonting av det som hänt, och man får bara hoppas att det mest väsentliga någorlunda fått plats.

Idag är Linköpings Allmänna Schacksällskap en stor klubb, den till medlemsantalet största i Östergötland. Jag vågar mig också på djärvheten att säga, att det är en bra skött klubb - ungdomsverksamheten blomstrar och klubbens ekonomi är bättre än någonsin under dess 75-åriga tillvaro. Spelmässigt är sällskapet också på väg att inför sin 76:e säsong äntligen ta säte och stämma i allsvenskans näst högsta division.

Vi började den här krönikan med att se på några av de sociala skiljelinjerna, som fanns i klubbens tillvaro vid dess födsel. Till det bästa i dess utveckling som man kan säga idag, är att ingen social status är meriterande eller diskvalificerande när det gäller medlemsskap! Alla möts på klubben i fullständig jämbördighet och det är först på det 64-rutiga brädet man bygger upp sitt anseende!

Framtiden ter sig ljus.....

En historik över de lokaler sällskapet haft under åren måste bli ungefärlig, då inga säkra data finns att tillgå. Så här ser listan emellertid ut:

1901: Stora Hotellet
1901: Hotell Lindeberg (nuvarande Palace Hotel), Kungsgatan
1904: Endast spel i Lindéns hem, som låg vid Drottninggatan
1909: Hotell Lindeberg
1910: Grand Hotel (Caissas Orden)
1912: Centralhotellet
1915 (cirka): Vimans Konditori (senare Bengtssons Condis, ännu senare Konditori Willfors), Storgatan
1924: "Stallet", Drottninggatan
1927: Kaffestugan, Storgatan
1930: Teatern, Platensgatan
1931: Bengtssons Condis, Storgatan
1932: Hotell Savoy, Kungsgatan
1934: Ideal-Condis, Platensgatan
1936: Blå Porten (Condis), Busscentralen, Drottninggatan
1937: Palace Hotel, Kungsgatan
1938: Bäckagården, S:t Larsgatan
1941: Lampes Konditori, Järnvägsparken
1948: Folkpartiets samlingslokal, Linnégatan
1958: Palace Hotel, Kungsgatan
1959: Byggmästarföreningens lokal, Drottninggatan
1960: Folkpartiets samlingslokal, Linnégatan
1965: Egen lokal, Drottninggatan 23.

Klubbmästare i LASS

1914	C.A. Björk	1945	C.M. Brorström
1915	O.K. Karlsson	1946	Manne Sundh
1916	Ernst Nilsson	1947	Karl Karlsson
1917	O.K. Karlsson	1948	Alfred Rummelgas
1918	J. Grenholm	1949	Manne Sundh
1919	Adolf Rydén	1950	Manne Samuelsson
1920	G.B. Fabricius	1951	Anton Fridh
1921	G.B. Fabricius	1952	Anton Fridh
1922	K. Hillding	1953	Anton Fridh
1923	Eric Isacsson	1954	Tore Danielsson
1924	Otto Nilsson	1955	Anton Fridh
1925	K. Hillding	1956	Anton Fridh
1926	Otto Nilsson	1957	Sven Ström
1927	Einar Svensson	1958	Manne Samuelsson
1928	Einar Svensson	1959	Torvald Larsson
1929	Otto Nilsson	1960	Torvald Larsson
1930	Erik Eriksson	1961	Torvald Larsson
1931	Folke Ekström	1962	Tore Danielsson
1932	J.W. Johansson	1963	Tore Danielsson
1933	Folke Ekström	1964	Tore Danielsson
1934	Otto Nilsson	1965	Tore Danielsson/Jan Nordström
1935	Herbert Bernhardsson	1966	Torvald Larsson
1936	Folke Ekström	1967	Torvald Larsson
1937	Arne Boman	1968	Torvald Larsson
1938	Arne Boman	1969	Torvald Larsson
1939	Folke Ekström	1970	Torvald Larsson
1940	Folke Ekström	1971	Torvald Larsson
1941	Folke Ekström	1972	Ingvar Janback
1942	Folke Ekström	1973	Henryk Dolata
1943	Axel Karlsson	1974	Björn Pettersson
1944	Karl Karlsson	1975	Torvald Larsson

Ordföranden i LASS

1901 (J.W. Lindén)
1901 August Fredholm
1902 Johan Lindholm
1911 Ernst Nilsson
1915 J.W. Lindén
1918 Bruno Ziegler
1919 Adolf Rydén
1920 Otto K. Ekdahl
1922 Einar Wiberg
1926 C.E. Hillding
1928 Einar Wiberg
1931 Einar Svensson
1934 J.W. Johansson
1935 Einar Svensson
1937 Gösta Karlsson
1939 J.W. Johansson
1940 Folke Ekström
1942 Knut Nyström
1943 Karl Karlsson
1952 Tore Danielsson
1954 Ivar Johansson
1956 Harry Andersson
1958 Sören Björnlert
1962 A.E. Axelson
1964 Torvald Larsson
1968 Sven Öberg
1970 Erik Wallberg
1973 Per-Olof Rehnquist
1974 Per Ahlström

Ordföranden i Linköpings
Arbetaren Schacksällskap

1913 (K. Johansson)
1913 A. Thollander
1913 E. Isaksson
1915 Erik Kullman

Sekreterare i LASS

1901 (Knut M. Berg)
1901 Joh. Wilh. Lindén
1906 Ludvig Granbom
1909 Ernst Nilsson
1910 Joh. Wilh. Lindén
1918 Einar Wiberg
1919 E. Johansson
1921 E. Isacsson
1924 W. Johansson
1932 Folke Ekström
1933 Henrik Fagerstedt
1934 Ivar Johansson
1935 Manne Sundh
1936 Ivar Johansson
1940 Karl Karlsson
1941 A.E. Axelson
1943 H. Bernhardsson
1944 A.E. Axelson
1952 Ivan Fransson
1968 Erik Wallberg
1970 Philip Törner
1973 Hasse Persson

Sekreterare i Linköpings
Arbetares Schacksällskap

1913 V. Nilsson
1913 Ivan Lindahl
1914 Axel Lundin
1915 Oskar Karlsson

Kassörer i LASS

1901 (Enoch Österberg)
1901 Ludvig Granbom
1904 Joh. Wilh. Lindén
1909 Karl Tilly
1911 J.A. Mörk
1915 Albin Björk
1916 Karl Hultgren
1918 K. Ekdahl
1920 Albin Björk
1930 Otto Nilsson
1939 Folke Ekström
1940 Nils Knutsson
1941 H. Bernhardsson
1942 A. Steen
1943 Harry Andersson
1952 Sven Ström
1954 Carl Nilsson
1956 Arne Andersson
1959 Eric Karlsson
1966 Ove Nyhlén
1967 Ingemar Wohlin
1969 Åke Andersson
1971 Linnea Miedl-Olsson

Kassörer i Linköpings
Arbetares Schacksällskap

1913 K. Pettersson
1914 Erik Kullman
1915 Albin Björk

Hedersledamöter i LASS

1911 Johan Lindholm
1918 Joh. Wilh. Lindén
1936 Otto K. Ekdahl
1936 Einar Wiberg
1940 Einar Svensson
1942 Folke Ekström
1951 J.W. Johansson
1951 Nils Knutsson
1951 Otto Nilsson
1969 A.E. Axelson
1969 Ivan Fransson
1972 Sven Öberg

Årsmedlemsavgifter för seniorer i LASS

1901	3:-
1905	5:-
1911	3:-
1915	4:-
1918	5:-
1919	8:-
1920	10:-
1922	7:-
1923	6:-
1936	3:-
1944	3:-
1950	6:-
1954	10:-
1955	15:-
1956	10:-
1965	15:-
1969	30:-

Uppgifterna är inte helt jämförbara då turneringsavgifter, spelkvällsavgifter och rese-avgifter ibland har uttagits.

Som jämförelsematerial kan tas:

1913	2:-	för ett schackspel
1911	10:-	för en schack-klocka
1938	20:-	för en schack-klocka
1943	4:-	för ett schackspel
1973	100:-	för en schack-klocka
1975	24:-	för ett schackspel

TIDSKRIFT FÖR SCHACK

Sveriges Schackförbunds medlemstidskrift

TIDSKRIFT FÖR SCHACK speglar alla aktiviteter inom svenskt och utländskt schack. Turneringar, partier, teori, juniorschack, korrschack, distriktsnytt, problem, studier och mycket mycket annat. Ett flertal medarbetare bevakar och rapporterar allt som händer.

Prenumerera på

TIDSKRIFT FÖR SCHACK

Ditt eget förbundsorgan

Prenumerationsavgift 1976 Kr 38:- för till Sveriges Schackförbund föreningsansluten medlem. För övriga prenumeranter i Sverige är avgiften Kr 42:-, varvid prenumeranten även blir medlem i det till SSF anslutna "Tidskrift för Schacks Kamratförbund".

Tidskrift för Schack

Box 7123 Postgiro 60 46 34-6 402 32 Göteborg